

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

- I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*
- * **Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën** 1
 - * **Richtlijn 2001/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 tot wijziging van Richtlijn 91/68/EEG van de Raad wat scrapie betreft** 41

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 999/2001 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 22 mei 2001**

**houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde
overdraagbare spongiforme encefalopathieën**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE
UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Al verscheidene jaren worden bij mens en dier, doch gescheiden van elkaar, diverse vormen van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's) geconstateerd. Boviene spongiforme encefalopathie (BSE) is in 1986 voor het eerst bij runderen en in de daaropvolgende jaren ook bij andere diersoorten geconstateerd. In 1996 is er een nieuwe variant van de ziekte van Creutzfeldt-Jakob (nv-CJD) beschreven. De bewijzen dat het BSE-agens gelijkent met het agens dat verantwoordelijk is voor de nieuwe variant van de ziekte van Creutzfeldt-Jakob stapelen zich op.
- (2) De Gemeenschap heeft sedert 1990 een aantal maatregelen vastgesteld om mens en dier tegen BSE te beschermen. Die maatregelen zijn gebaseerd op de vrijwaringsbepalingen in de richtlijnen van de Raad betreffende veterinaire bestrijdingsmaatregelen. Gezien de omvang van het risico dat bepaalde TSE's voor de gezondheid van mens en dier meebrengen, is het passend specifieke voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing vast te stellen.
- (3) De onderhavige verordening heeft rechtstreeks met de volksgezondheid te maken en is relevant voor de werking van de interne markt. Zij hebben zowel betrekking op de in bijlage II bij het Verdrag genoemde als op niet daarin genoemde producten. Het is derhalve

passend artikel 152, lid 4, onder b), van het Verdrag als rechtsgrondslag te nemen.

- (4) De Commissie heeft over diverse aspecten van de TSE's wetenschappelijk advies ingewonnen, met name van de Wetenschappelijke Stuurgroep en het Wetenschappelijk Comité inzake veterinaire maatregelen met betrekking tot de volksgezondheid. Die adviezen behelzen ook maatregelen om het potentiële risico voor mens en dier in verband met blootstelling aan geïnfecteerde producten van dierlijke oorsprong te verminderen.
- (5) De voorschriften dienen van toepassing te zijn op de productie en het in de handel brengen van levende dieren en producten van dierlijke oorsprong. Zij dienen evenwel niet op cosmetische producten, geneesmiddelen, medische hulpmiddelen, alsmede op uitgangsmateriaal of tussenproducten voor die producten en hulpmiddelen van toepassing te zijn, waarvoor specifieke voorschriften gelden, met name aangaande het niet gebruiken van gespecificeerd risicomateriaal. Zij dienen evenmin van toepassing te zijn op producten van dierlijke oorsprong die voor de gezondheid van mens of dier geen risico opleveren aangezien zij voor andere doeleinden dan voedingsmiddelen, diervoeders of meststoffen bestemd zijn. Gewaarborgd moet worden dat van het toepassingsgebied van deze verordening uitgesloten producten van dierlijke oorsprong gescheiden blijven van die welke wel daaronder vallen, tenzij zij aan ten minste dezelfde gezondheidsnormen beantwoorden als laatstbedoelde producten.
- (6) Er moet worden voorzien in door de Commissie vast te stellen vrijwaringsmaatregelen in gevallen waarin de bevoegde autoriteit van een lidstaat of een derde land niet adequaat op een risico in verband met een TSE heeft ingespeeld.
- (7) Er dient een procedure te worden vastgesteld om voor een lidstaat, een derde land of een gebied daarvan (hierna: „landen of gebieden”) de epizoötiologische status ten aanzien van BSE te bepalen en aan de hand van de beschikbare informatie het risico („incident risk”) te

⁽¹⁾ PB C 45 van 19.2.1999, blz. 2 en
PB C 120 E van 24.4.2001, blz. 89.

⁽²⁾ PB C 258 van 10.9.1999, blz. 19.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 mei 2000 (PB C 59 van 23.2.2001, blz. 93), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 februari 2001 (PB C 88 van 19.3.2001, blz. 1), en besluit van het Europees Parlement van 3 mei 2001.

- beoordelen van het uitbreken en zich verspreiden van BSE en de blootstelling van de mens aan BSE. De lidstaten en derde landen die verkiezen om geen aanvraag tot bepaling van hun status in te dienen, moeten door de Commissie op basis van alle gegevens waarover zij beschikt, in een categorie worden ingedeeld.
- (8) De lidstaten dienen scholingsprogramma's in te stellen voor al wie bij de preventie en de bestrijding van de TSE's betrokken is, alsmede voor dierenartsen, veehouders en al wie bij het vervoer, het in de handel brengen en het slachten van landbouwhuisdieren betrokken is.
- (9) De lidstaten dienen jaarlijks een programma voor toezicht op BSE en scrapie uit te voeren en de Commissie en de andere lidstaten van de resultaten van dat programma en van de eventuele gevallen van andere TSE's in kennis te stellen.
- (10) Bepaalde weefsels van herkauwers dienen op basis van de pathogenese van TSE's en van de epizoötiologische status van het land of het gebied van oorsprong of verblijf van het betrokken dier als gespecificeerd risico-materiaal te worden aangemerkt. Gespecificeerd risico-materiaal moet op zodanige wijze verwijderd en vernietigd worden dat elk gevaar voor de gezondheid van mens of dier wordt vermeden. Het mag met name niet in de handel worden gebracht voor gebruik in voedingsmiddelen, diervoeders of meststoffen. Er dient evenwel voor te worden gezorgd dat een gelijkwaardig niveau van bescherming van de gezondheid kan worden verkregen door op individuele dieren een test op TSE's uit te voeren, zodra die test volledig gevalideerd is. Slachttechnieken waarbij het gevaar bestaat dat hersenmateriaal ander weefsel besmet, mogen niet worden toegestaan in andere landen of gebieden dan die waar het BSE-risico het geringst is.
- (11) Er dienen maatregelen te worden getroffen om overdracht van TSE's op mens of dier te voorkomen door een verbod in te stellen op de vervoeding van bepaalde soorten dierlijke eiwitten aan bepaalde soorten dieren en op het gebruik in voedingsmiddelen van bepaalde soorten materiaal die afgeleid zijn van herkauwers. Die verbodsbepalingen moeten in verhouding staan tot de risico's.
- (12) Steeds wanneer bij een dier een TSE wordt vermoed dient dit te worden gemeld aan de bevoegde autoriteit, die onverwijld de nodige maatregelen dient te treffen en met name het verdachte dier, in afwachting van het resultaat van het onderzoek, aan verplaatsingsbeperkingen dient te onderwerpen of het onder officieel toezicht te laten doden. Wanneer de bevoegde autoriteit de mogelijkheid van een TSE niet kan uitsluiten dient zij de geëigende onderzoeken te verrichten en, totdat er een diagnose is gesteld, het kadaver onder officieel toezicht te houden.
- (13) Wanneer de aanwezigheid van een TSE officieel is bevestigd moet de bevoegde autoriteit de nodige maatregelen nemen, met name de destructie van het kadaver, onderzoeken welke dieren een risico opleveren, en het onderwerpen aan verplaatsingsbeperkingen van de aldus aangewezen dieren en producten van dierlijke oorsprong. De eigenaars dienen onverwijld te worden vergoed voor de dieren en producten van dierlijke oorsprong die op grond van deze verordening zijn vernietigd.
- (14) De lidstaten dienen noodplannen op te stellen met de nationale maatregelen die bij een BSE-uitbraak moeten worden genomen. Die plannen dienen door de Commissie te worden goedgekeurd. Dit voorschrift moet tot andere TSE's dan BSE worden uitgebreid.
- (15) Er dienen voorschriften te worden vastgesteld voor het in de handel brengen van bepaalde levende dieren en producten van dierlijke oorsprong. De bestaande communautaire regelgeving inzake identificatie en registratie van runderen voorziet in een systeem aan de hand waarvan dieren overeenkomstig de internationale normen tot bij het moederdier en het beslag van oorsprong kunnen worden getraceerd. Er dienen gelijkwaardige garanties te worden geboden voor uit derde landen ingevoerde runderen. Wanneer de onder deze voorschriften begrepen dieren en producten van dierlijke oorsprong in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht of uit derde landen worden ingevoerd, dienen zij vergezeld te gaan van de krachtens de communautaire wetgeving vereiste certificaten, waarin in voorkomend geval de bij deze verordening vastgestelde aanvullingen zijn opgenomen.
- (16) Het in de handel brengen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong, afkomstig van runderen in hoogrisicogebieden, dient te worden verboden. Dit verbod behoeft evenwel niet te gelden voor bepaalde producten van dierlijke oorsprong die onder gecontroleerde omstandigheden zijn vervaardigd uit dieren ten aanzien waarvan kan worden aangetoond dat zij wat betreft TSE's geen hoog infectierisico vormen.
- (17) Om de inachtneming van de voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van TSE's te garanderen, moeten er monsters voor laboratoriumonderzoek worden genomen op basis van een vooraf vastgesteld protocol waarmee een volledig epizoötiologisch beeld van de TSE-situatie gegeven kan worden. Om de nodige uniformiteit inzake testprocedures en -resultaten te garanderen, dienen er nationale en communautaire referentielaboratoria te worden aangewezen, alsmede betrouwbare wetenschappelijke methoden, waaronder snelle specifieke TSE-tests. Er dient zoveel mogelijk gebruik gemaakt te worden van snelle tests.
- (18) In de lidstaten dienen communautaire inspecties te worden verricht om voor een eenvormige toepassing van de voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van TSE's te zorgen; die inspecties moeten auditprocedures omvatten. Om erop toe te zien dat de door derde landen bij invoer in de Gemeenschap van levende dieren en producten van dierlijke oorsprong in de Gemeenschap geboden garanties gelijkwaardig zijn aan de in de Gemeenschap geëiste garanties, dienen er communautaire inspecties en controles ter plaatse te worden verricht om na te gaan of de exporterende derde landen aan de invoervoorschriften voldoen.

- (19) De in verband met TSE's vastgestelde maatregelen voor het handelsverkeer dienen, waar mogelijk, op bestaande internationale normen, richtsnoeren en aanbevelingen te berusten. Er kunnen echter wetenschappelijk verantwoorde maatregelen worden vastgesteld die in een hoger niveau van gezondheidsbescherming resulteren, indien met de op de relevante internationale normen, richtsnoeren en aanbevelingen berustende maatregelen geen adequaat niveau van gezondheidsbescherming kan worden bereikt.
- (20) Deze verordening moet opnieuw worden gezien als er nieuwe wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn.
- (21) Er dienen in het kader van deze verordening overgangsmaatregelen te worden vastgesteld voor het gebruik van gespecificeerd risicomateriaal.
- (22) De voor de uitvoering van deze verordening noodzakelijke maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (23) Daartoe dient te worden voorzien in procedures waarbij in het Permanent Veterinair Comité, het Permanent Comité voor veevoeders en het Permanent Comité voor levensmiddelen een nauwe, doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten tot stand komt.
- (24) Aangezien de toepassingsbepalingen van deze verordening maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG, moeten zij volgens de in artikel 5 van dat besluit bedoelde regelgevingsprocedure worden vastgesteld,

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Bij deze verordening worden de bepalingen vastgesteld voor de preventie, bestrijding en uitroeiing van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's) bij dieren. Zij is van toepassing op de productie en het in de handel brengen van levende dieren en producten van dierlijke oorsprong, en in een aantal specifieke gevallen op de uitvoer daarvan.
2. Deze verordening is niet van toepassing op
- cosmetische producten, geneesmiddelen, medische hulpmiddelen, of op uitgangsmateriaal of tussenproducten daarvan;
 - producten die niet bestemd zijn om te worden gebruikt in levensmiddelen, diervoeders of meststoffen, of op uitgangsmateriaal of tussenproducten daarvan;
 - producten van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor tentoonstellingen, onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, bijzondere studies of analyses, voorzover zij niet uiteindelijk geconsumeerd of gebruikt kunnen worden door mensen of andere dieren dan die welke voor die onderzoeksprojecten gehouden worden;

- levende dieren die gebruikt worden of bestemd zijn voor onderzoek.

Artikel 2

Scheiding van levende dieren en producten van dierlijke oorsprong

Ter voorkoming van kruisbesmetting of van substitutie van levende dieren of producten van dierlijke oorsprong, in de zin van artikel 1, lid 1, door producten van dierlijke oorsprong in de zin van artikel 1, lid 2, onder a), b) en c), of door levende dieren in de zin van artikel 1, lid 2, onder d), worden zij te allen tijde van elkaar gescheiden gehouden, tenzij de levende dieren of producten van dierlijke oorsprong — wat TSE betreft — worden geproduceerd onder tenminste dezelfde voorwaarden inzake gezondheidsbescherming.

De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

Artikel 3

Definities

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
- TSE: alle overdraagbare spongiforme encefalopathieën, behalve die welke bij mensen voorkomen;
 - in de handel brengen: elke handeling die ten doel heeft levende dieren of producten van dierlijke oorsprong die onder deze verordening vallen, over te dragen aan een derde in de Gemeenschap met het oog op de verkoop, of enige andere vorm van overdracht aan een derde in de Gemeenschap, al dan niet tegen betaling, en van opslag met het oog op levering aan een derde in de Gemeenschap;
 - product van dierlijke oorsprong: product hetwelk of afgeleid is van een product dat zelf afgeleid is van een dier dat onder Richtlijn 89/662/EEG ⁽²⁾ of Richtlijn 90/425/EEG ⁽³⁾ valt, of hetwelk een dergelijk afgeleid product bevat;
 - uitgangsmateriaal: grondstoffen of andere producten van dierlijke oorsprong waaruit of waarmee de in artikel 1, lid 2, onder a) en b), bedoelde producten worden vervaardigd;
 - bevoegde autoriteit: de centrale autoriteit van een lidstaat die toeziet op de naleving van deze verordening of een autoriteit waaraan de centrale autoriteit die taak, met name met betrekking tot de controle op diervoeders, heeft gedelegeerd; dit begrip omvat in voorkomend geval de overeenstemmende autoriteit van een derde land;

⁽²⁾ Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinair controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).

⁽³⁾ Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinair en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- f) categorie: een van de in bijlage II, hoofdstuk C, vervatte indelingscategorieën;
- g) gespecificeerd risicomateriaal: de in bijlage V gespecificeerde weefsels; tenzij anders is vermeld, vallen producten die deze weefsels bevatten of ervan zijn afgeleid hier niet onder;
- h) van besmetting met een TSE verdacht dier: levend, geslacht of gestorven dier dat zenuw- of gedragsstoornissen of een wegens aantasting van het centrale zenuwstelsel geleidelijk verslechterende algemene conditie vertoont dan wel heeft vertoond, en waarvoor geen andere diagnose kan worden gesteld op grond van de gegevens die zijn verkregen uit klinisch onderzoek, de reactie op een behandeling, onderzoek post mortem, of een laboratoriumanalyse ante of post mortem. Runderen die positief gereageerd hebben op een snelle specifieke BSE-test (bovine spongiforme encefalopathie) worden als BSE-verdacht aangemerkt;
- i) bedrijf: plaats waar onder deze verordening vallende dieren ondergebracht, gehouden, gefokt, behandeld of aan het publiek getoond worden;
- j) bemonstering: het nemen van monsters (waarbij wordt toegezien op een statistisch correcte vertegenwoordiging) van dieren of hun omgeving, of van producten van dierlijke oorsprong, teneinde een ziekte te diagnostiseren, verwantschap te traceren, de gezondheid te bewaken of toe te zien op de afwezigheid van microbiële agentia of bepaalde stoffen in producten van dierlijke oorsprong;
- k) meststof: stof die producten van dierlijke oorsprong bevat en op het land gebruikt wordt om de vegetatiegroei te bevorderen; de stof kan spijsverteringsresiduen van biogasproductie of compostering bevatten;
- l) snelle tests: de in bijlage X, hoofdstuk C, punt 4, bedoelde analysemethoden waarvan de resultaten binnen 24 uur bekend zijn;
- m) alternatieve test: de in artikel 8, lid 2, bedoelde tests die gebruikt worden als alternatief voor het uit de handel nemen van gespecificeerd risicomateriaal.

2. De specifieke definities van bijlage I zijn eveneens van toepassing.

3. Voor begrippen uit deze verordening die niet zijn gedefinieerd in lid 1 of in bijlage I, gelden de definities van Verordening (EG) nr. 1760/2000⁽¹⁾ en de definities die vastgesteld zijn in of op grond van de Richtlijnen 64/432/EEG⁽²⁾, 89/662/EEG, 90/425/EEG en 91/68/EEG⁽³⁾, in zoverre in deze tekst daarnaar verwezen wordt.

Artikel 4

Vrijwaringsmaatregelen

1. Voor de uitvoering van de vrijwaringsmaatregelen zijn de beginselen en definities van artikel 9 van Richtlijn 89/662/EEG, artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG, artikel 18 van Richtlijn 91/496/EEG⁽⁴⁾ en artikel 22 van Richtlijn 97/78/EG⁽⁵⁾ van toepassing.

2. De vrijwaringsmaatregelen worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld en zij worden tegelijkertijd met de motivering aan het Europees Parlement meegedeeld.

HOOFDSTUK II

BEPALING VAN DE BSE-STATUS

Artikel 5

Indeling

1. De BSE-status van een lidstaat, van een derde land of een gebied (hierna: „land of gebied”) daarvan kan alleen worden bepaald aan de hand van de criteria van bijlage II, hoofdstuk A, en van het resultaat van een risicoanalyse op basis van alle in bijlage II, hoofdstuk B, omschreven potentiële factoren van de BSE-uitbraak en de ontwikkeling, daarvan.

De lidstaten en de derde landen die willen blijven voorkomen op de lijsten van derde landen die de onder deze verordening vallende levende dieren of producten naar de Gemeenschap mogen uitvoeren, dienen bij de Commissie een verzoek in om hun BSE-status te bepalen, tezamen met de relevante informatie over de in bijlage II, hoofdstuk A, genoemde criteria en de in bijlage II, hoofdstuk B, bedoelde mogelijke risicofactoren, alsmede over de ontwikkeling daarvan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens (PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/20/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 163 van 4.7.2000, blz. 35).

⁽³⁾ Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten (PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 94/953/EG van de Commissie (PB L 371 van 31.12.1994, blz. 14).

⁽⁴⁾ Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG van de Raad (PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1).

⁽⁵⁾ Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9).

2. Het besluit over een verzoek tot indeling van een lidstaat of derde land of een gebied daarvan in een van de categorieën van bijlage II, hoofdstuk C, wordt genomen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, met inachtneming van de in lid 1 bedoelde criteria en mogelijke risicofactoren.

Het besluit wordt genomen binnen zes maanden na de indiening van het verzoek met de in lid 1, tweede alinea bedoelde relevante informatie. Indien de Commissie van oordeel is dat het bewijsmateriaal niet de in bijlage II, hoofdstukken A en B, bedoelde informatie bevat, verzoekt zij om binnen een nader te bepalen termijn aanvullende informatie te verstrekken. Het definitieve besluit wordt dan genomen binnen zes maanden na toezending van de volledige informatie.

Nadat het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE) een procedure voor de indeling van landen in de verschillende categorieën heeft vastgesteld en het verzoekende land in een van deze categorieën heeft ingedeeld, kan zo nodig volgens de procedure van artikel 24, lid 2, beslist worden de indeling waartoe voor het betrokken land overeenkomstig de eerste alinea van dit lid was besloten, opnieuw te bezien.

3. Indien de Commissie vaststelt dat de door een lidstaat of een derde land overeenkomstig bijlage II, hoofdstukken A en B, verstrekte informatie ontoereikend of onduidelijk is, kan zij de BSE-status van die lidstaat of dat derde land bepalen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, aan de hand van een volledige risicoanalyse.

Deze risicoanalyse veronderstelt dat een afdoend statistisch overzicht van de epizootie van TSE in die lidstaat of dat derde land wordt opgesteld, waarbij in een screeningprocedure de snelle tests worden toegepast. De Commissie houdt rekening met de indelingscriteria van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten.

De snelle tests worden te dien einde volgens de procedure van artikel 24, lid 2, erkend en aan een in bijlage X, hoofdstuk C, punt 4, bedoelde lijst toegevoegd.

De screeningprocedure kan ook gebruikt worden door lidstaten en derde landen die de indeling die zij op basis daarvan verkregen hebben, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, door de Commissie willen laten goedkeuren.

De kosten van de procedure komen ten laste van die lidstaat of dat derde land.

4. Lidstaten en derde landen die binnen zes maanden na 1 juli 2001 niet overeenkomstig lid 1 een verzoek hebben ingediend, worden, zolang zij geen verzoek indienen, wat de verzending vanaf hun grondgebied van levende dieren en producten van dierlijke oorsprong betreft, ingedeeld in categorie 5 volgens bijlage II, hoofdstuk C.

5. De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van epidemiologische bewijzen of andere gegevens die tot verandering van de BSE-status kunnen leiden, met name de resultaten van de in artikel 6 bedoelde programma's voor toezicht.

6. Volgens de procedure van artikel 24, lid 2, wordt de handhaving van een derde land op een van de in de communautaire regelgeving bedoelde lijsten van landen die naar de Gemeenschap levende dieren en producten van dierlijke oorsprong waarvoor deze verordening specifieke voorschriften bevat, mogen uitvoeren — rekening houdend met de beschikbare informatie of in geval van TSE vermoeden —, afhankelijk gesteld van het verstrekken van de in lid 1 bedoelde informatie. Indien het land weigert die informatie binnen drie maanden na het verzoek van de Commissie te verstrekken, is lid 4 van dit artikel van toepassing, zolang die informatie niet is verstrekt en niet overeenkomstig lid 2 of lid 3 geëvalueerd kan worden.

Om in aanmerking te komen voor uitvoer naar de Gemeenschap van levende dieren of producten van dierlijke oorsprong waarvoor deze verordening specifieke voorschriften bevat, volgens de voorwaarden die horen bij hun door de Commissie vastgestelde categorie, moeten derde landen zich ertoe verbinden de Commissie onverwijld schriftelijk in kennis te stellen van epidemiologisch of ander bewijsmateriaal dat tot verandering van de BSE-status kan leiden.

7. Volgens de procedure van artikel 24, lid 2, kan op grond van de resultaten van de in artikel 21 bedoelde controles, de BSE-indeling van een lidstaat, een derde land of een gebied daarvan bij besluit gewijzigd worden.

8. De in de leden 2, 3, 4, 6 en 7 bedoelde besluiten worden met inachtneming van de aanbevolen criteria van bijlage II, hoofdstukken A en B op een risicoanalyse gebaseerd.

HOOFDSTUK III

PREVENTIE VAN TSE'S

Artikel 6

Systeem van toezicht

1. De lidstaten voeren overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk A, een jaarlijks programma voor toezicht op BSE en scrapie uit. Dit programma omvat een screeningprocedure, waarbij gebruik wordt gemaakt van de snelle tests.

Die snelle tests worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, erkend en aan een in bijlage X, hoofdstuk C, punt 4, bedoelde lijst toegevoegd.

2. De lidstaten stellen de Commissie en de overige lidstaten in het kader van het Permanent Veterinair Comité ervan in kennis, wanneer zich een andere TSE dan BSE voordoet.

3. Alle officiële onderzoeken en laboratoriumonderzoeken moeten in overeenstemming met bijlage III, hoofdstuk B, worden geregistreerd.

4. De lidstaten leggen de Commissie een jaarverslag voor dat ten minste de in bijlage III, hoofdstuk B, punt I, bedoelde informatie bevat. Het verslag over het kalenderjaar moet uiterlijk 31 maart van het daaropvolgende jaar worden ingediend. Binnen drie maanden na ontvangst van de nationale verslagen legt de Commissie aan het Permanent Veterinair Comité een samenvatting van die verslagen voor waarin ten minste de in bijlage III, hoofdstuk B, punt II, bedoelde informatie staat.

Artikel 7

Verbodsbepalingen in verband met diervoeding

1. Het gebruik van van zoogdieren afkomstige eiwitten in de voeding van herkauwers is verboden.

2. Bovendien wordt het verbod van lid 1 tot dieren en producten van dierlijke oorsprong volgens bijlage IV, punt 1, uitgebreid.

3. Van de in het eerste en tweede lid genoemde verboden zijn uitgezonderd de in bijlage IV, punt 2, genoemde producten.

4. Lidstaten of gebieden daarvan van categorie 5 mogen geen diervoeders uitvoeren of opslaan die bestemd zijn voor landbouwhuisdieren en van zoogdieren afkomstige eiwitten bevatten, evenmin als diervoeders die bestemd zijn voor zoogdieren, met uitzondering van honden en katten, en van zoogdieren afkomstige verwerkte dierlijke eiwitten bevatten.

Derde landen of gebieden daarvan van categorie 5 mogen naar de Gemeenschap geen diervoeders uitvoeren die bestemd zijn voor landbouwhuisdieren en van zoogdieren afkomstige eiwitten bevatten, evenmin als diervoeders die bestemd zijn voor zoogdieren, met uitzondering van honden en katten, en van zoogdieren afkomstige verwerkte dierlijke eiwitten bevatten.

5. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met name de voorschriften voor de voorkoming van kruisbesmetting en voor de bemonsterings- en analysemethoden die nodig zijn om de naleving van dit artikel te controleren, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

Artikel 8

Gespecificeerd risicomateriaal

1. Gespecificeerd risicomateriaal wordt verwijderd en vernietigd overeenkomstig bijlage V, punten 2, 3, 4 en 8.

Gespecificeerd risicomateriaal of daaruit verkregen verwerkt materiaal mag alleen in de handel worden gebracht of, in voorkomend geval, worden uitgevoerd, met het oog op de uiteindelijke vernietiging ervan overeenkomstig bijlage V, punten 3 en 4, of, indien van toepassing, punt 7 c) of 8. Het mag niet in de Gemeenschap worden ingevoerd. De doorvoer ervan over het grondgebied van de Gemeenschap moet

geschieden met inachtneming van artikel 3 van Richtlijn 91/496/EEG.

2. Lid 1 is niet van toepassing op weefsels van dieren die negatief gereageerd hebben op een voor dit specifiek doel volgens de procedure van artikel 24, lid 2, erkende alternatieve test die op een in bijlage X, hoofdstuk C, punt 5, bedoelde lijst staat en volgens de voorwaarden van bijlage V, punt 5, is uitgevoerd.

De lidstaten die een dergelijke alternatieve test toestaan, moeten de andere lidstaten en de Commissie daarvan in kennis stellen.

3. In lidstaten of gebieden daarvan die zijn ingedeeld in categorie 2, 3, 4 of 5 van bijlage II, hoofdstuk C, mag vernietiging van het weefsel van het centrale zenuwstelsel na bedwelmingsmeting met een lang, staafvormig instrument dat in de schedelholte wordt ingebracht, niet worden toegepast bij runderen, schapen en geiten waarvan het vlees voor menselijke of dierlijke consumptie bestemd is.

4. De in bijlage V vermelde leeftijdsgegevens worden regelmatig aangepast. Deze aanpassing vindt plaats aan de hand van de meest recente en betrouwbare wetenschappelijke inzichten over de statistische kans dat zich in de betrokken leeftijds-groepen van de communautaire rundvee-, schapen- en geitenpopulatie een geval van TSE voordoet.

5. In afwijking van de leden 1 tot en met 4 kan er volgens de procedure van artikel 24, lid 2, een besluit worden aangenomen over de datum van de daadwerkelijke uitvoering van artikel 7, lid 1, of, in voorkomend geval, in derde landen, de datum van het verbod op het gebruik van van zoogdieren afkomstige eiwitten in de voeding van herkauwers in landen of gebieden daarvan die in categorie 3 of 4 zijn ingedeeld, teneinde de toepassing van dit artikel te beperken tot dieren die daar vóór die datum geboren zijn.

Evenzo kan er in afwijking van de leden 1 tot en met 4, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité, op basis van een beoordeling van het risico van het uitbreken en zich verspreiden van BSE en blootstelling van de mens aan BSE, een besluit aangenomen worden om toe te staan dat de wervelkolom en de ganglia van de achterwortel van runderen verblijvend in of afkomstig uit landen of gebieden die ingedeeld zijn in categorie 5 in levensmiddelen, diervoeders en meststoffen gebruikt worden.

6. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

Artikel 9

Producten van dierlijke oorsprong die van materiaal van herkauwers zijn afgeleid of dergelijk materiaal bevatten

1. De in bijlage VI vermelde producten van dierlijke oorsprong mogen niet vervaardigd worden uit materiaal van herkauwers uit landen of gebieden die in categorie 5 zijn ingedeeld, tenzij zij vervaardigd zijn met productieprocessen die volgens de procedure van artikel 24, lid 2, zijn goedgekeurd.

2. Kopbeenderen en wervelkolommen van runderen, schapen en geiten uit landen of gebieden die in categorie 2, 3, 4 of 5 zijn ingedeeld, mogen niet gebruikt worden voor de productie van separatorvlees.

3. De leden 1 en 2 zijn wat de criteria van bijlage V, punt 5, betreft niet van toepassing op herkauwers die negatief gereageerd hebben op een volgens de procedure van artikel 24, lid 2, erkende alternatieve test.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

Artikel 10

Scholingsprogramma's

1. De lidstaten zien erop toe dat het personeel van de bevoegde autoriteit, de diagnostische laboratoria, de landbouwinstituten en de instellingen voor diergeneeskunde, alsmede de officiële dierenartsen, de overige dierenartsen, het personeel van de slachthuizen, de fokkers, de veehouders en de personen die met de dieren omgaan, scholing krijgen over de klinische verschijnselen, de epidemiologie en, wat het met de controles belaste personeel betreft, de resultaten van de laboratoriumonderzoeken in verband met TSE's.

2. Voor een doeltreffende uitvoering van de in lid 1 bedoelde scholingsprogramma's kan financiële steun van de Gemeenschap worden verleend. De omvang van die steun wordt volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

HOOFDSTUK IV

BESTRIJDING EN UITROEIING VAN TSE'S

Artikel 11

Melding

Onverminderd Richtlijn 82/894/EEG van de Raad ⁽¹⁾ zorgen de lidstaten ervoor dat elk van besmetting met een TSE verdacht dier onmiddellijk aan de bevoegde autoriteiten wordt gemeld.

De lidstaten stellen de overige lidstaten en de Commissie regelmatig in kennis van de gemelde TSE-gevallen.

De bevoegde autoriteit neemt onverwijld de maatregelen van artikel 12, samen met elke andere noodzakelijke maatregel.

Artikel 12

Maatregelen met betrekking tot verdachte dieren

1. Een van besmetting met een TSE verdacht dier wordt aan een officiële verplaatsingsbeperking onderworpen in afwachting van het resultaat van een klinisch en epidemiologisch onderzoek door de bevoegde autoriteit, of het wordt gedood om onder officieel toezicht in een laboratorium te worden onderzocht.

⁽¹⁾ Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap (PB L 378 van 31.12.1982, blz. 58). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2000/556/EG van de Commissie (PB L 235 van 19.9.2000, blz. 27).

Indien bij een rund op een bedrijf in een lidstaat BSE wordt vermoed, geldt voor alle andere runderen op dat bedrijf een officiële verplaatsingsbeperking totdat de resultaten van het onderzoek beschikbaar zijn.

Indien er op grond van objectieve elementen, zoals de resultaten van een test waarmee de verschillende TSE's in de praktijk van elkaar onderscheiden kunnen worden, bij een schaap of een geit op een bedrijf in een lidstaat BSE wordt vermoed, geldt voor alle andere schapen en geiten op dat bedrijf een officiële verplaatsingsbeperking totdat de resultaten van het onderzoek beschikbaar zijn.

Indien uit bewijsmateriaal blijkt dat het bedrijf waarop het dier zich bevond toen er BSE werd vermoed, waarschijnlijk niet het bedrijf is waar het dier aan BSE kon zijn blootgesteld, kan de bevoegde autoriteit beslissen dat alleen het van besmetting verdachte dier aan een officiële verplaatsingsbeperking wordt onderworpen. Indien zij zulks noodzakelijk acht mag de bevoegde autoriteit, afhankelijk van de beschikbare epidemiologische informatie, ook besluiten andere bedrijven, of alleen het bedrijf waar de blootstelling heeft plaatsgevonden, onder officieel toezicht te plaatsen.

Een lidstaat kan in afwijking van de eisen van het tweede, derde en vierde lid van dit artikel, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vrijgesteld worden van de toepassing van maatregelen inzake officiële verplaatsingsbeperkingen indien hij maatregelen toepast die gelijkwaardige garanties bieden.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit beslist dat de mogelijkheid van besmetting met een TSE niet kan worden uitgesloten, wordt het dier - indien het nog in leven is - gedood. De hersenen en eventueel alle andere door de bevoegde autoriteit te bepalen weefsels worden verwijderd en opgestuurd naar een officieel erkend laboratorium, het in artikel 19, lid 1, bedoelde nationale referentielaboratorium of het in artikel 19, lid 2, bedoelde communautaire referentielaboratorium, teneinde daar met de in artikel 20 bedoelde onderzoeksmethoden onderzocht te worden.

3. Alle delen van het kadaver van het van besmetting verdachte dier, met inbegrip van de huid, worden onder officieel toezicht bewaard totdat er een negatieve diagnose gesteld is, of worden vernietigd overeenkomstig bijlage V, punt 3 of 4.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

Artikel 13

Te nemen maatregelen zodra aanwezigheid van een TSE is vastgesteld

1. Is de aanwezigheid van een TSE officieel bevestigd, dan worden onverwijld de volgende maatregelen getroffen:

- a) alle delen van het kadaver van het dier worden overeenkomstig bijlage V volledig vernietigd, behalve het materiaal dat overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk B, onderdeel III, punt 2, voor de registers bewaard wordt;
- b) er wordt een onderzoek uitgevoerd om overeenkomstig bijlage VII, punt 1, alle dieren te identificeren waarvoor een risico bestaat;
- c) alle dieren en producten van dierlijke oorsprong bedoeld in bijlage VII, punt 2, die bij het onder b), bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd als zijnde een risico, worden overeenkomstig bijlage V, punten 3 en 4, gedood en volledig vernietigd.

In afwijking van dit lid kan een lidstaat andere maatregelen nemen die een gelijkwaardig beschermingsniveau bieden, mits deze volgens de procedure van artikel 24, lid 2, zijn goedgekeurd.

2. Totdat de in lid 1, onder b) en c), bedoelde maatregelen volledig zijn uitgevoerd, wordt het bedrijf waarop het dier zich bevond toen de aanwezigheid van de TSE werd bevestigd, onder officieel toezicht geplaatst, en is voor elke verplaatsing van voor TSE's vatbare dieren en van producten van dierlijke oorsprong van en naar het bedrijf toestemming van de bevoegde autoriteit vereist zodat de betrokken dieren en de producten van dierlijke oorsprong onverwijld getraceerd en geïdentificeerd kunnen worden.

Indien uit bewijsmateriaal blijkt dat het bedrijf waarop het zieke dier zich bevond toen de aanwezigheid van de TSE werd bevestigd, waarschijnlijk niet het bedrijf is waar het dier aan de TSE was blootgesteld, kan de bevoegde autoriteit beslissen dat beide bedrijven, dan wel alleen het bedrijf waar de besmetting heeft plaatsgevonden, onder officieel toezicht worden/wordt geplaatst.

3. Lidstaten die de in artikel 12, lid 1, vijfde alinea, bedoelde alternatieve regeling toepassen, kunnen in afwijking van de eisen van lid 1, onder b) en c), volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vrijgesteld worden van de verplichte toepassing van officiële maatregelen inzake het verbod op verplaatsingen van dieren, of van de eis om de dieren te doden en te vernietigen.

4. De eigenaars worden onverwijld vergoed voor dieren en voor producten van dierlijke oorsprong die overeenkomstig artikel 12, lid 2, en lid 1, onder a) en c), van dit artikel gedood, c.q. vernietigd zijn.

5. Onverminderd Richtlijn 82/894/EEG worden alle bevestigde gevallen van een andere TSE dan BSE jaarlijks aan de Commissie gemeld.

6. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

Artikel 14

Noodplan

1. De lidstaten stellen op grond van de algemene criteria van de communautaire regelgeving inzake de bestrijding van dierziekten richtsnoeren op voor de te treffen nationale maatregelen, waarbij de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden aangegeven voor het geval dat de aanwezigheid van een TSE wordt bevestigd.

2. Die richtsnoeren kunnen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, worden geharmoniseerd als dat nodig is voor een uniforme toepassing van de communautaire wetgeving.

HOOFDSTUK V

IN DE HANDEL BRENGEN EN UITVOER

Artikel 15

Levende dieren en sperma, embryo's en eicellen van die dieren

1. Voor het in de handel brengen of, in voorkomend geval, de uitvoer van runderen, schapen en geiten en het sperma, de embryo's en eicellen van die dieren gelden de voorwaarden van bijlage VIII, of, wat de invoer betreft, de voorwaarden van bijlage IX. De dieren en de embryo's en eicellen van die dieren moeten vergezeld gaan van de door de communautaire wetgeving overeenkomstig artikel 17, c.q. voor de invoer, artikel 18, voorgeschreven diergezondheidscertificaten.

2. Voor het in de handel brengen van nakomelingen van de eerste generatie, het sperma en de embryo's en eicellen van dieren waarbij de verdenking van TSE bestaat of de aanwezigheid van TSE is bevestigd, gelden de voorwaarden van bijlage VIII, hoofdstuk B.

3. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

Artikel 16

In de handel brengen van producten van dierlijke oorsprong

1. De bepalingen van dit artikel en bijlage VIII, hoofdstukken C en D en bijlage IX, hoofdstukken A, C, F en G gelden niet voor het in de handel brengen of, in voorkomend geval, de uitvoer van de volgende van gezonde herkauwers afkomstige producten van dierlijke oorsprong:

- a) producten van dierlijke oorsprong die onder artikel 15 vallen, met name sperma, embryo's en eicellen;
- b) i) rauwe melk als gedefinieerd in Richtlijn 92/46/EEG ⁽¹⁾;
- ii) melk voor de vervaardiging van producten op basis van melk als gedefinieerd in Richtlijn 92/46/EEG,
- iii) warmtebehandelde consumptiemelk als gedefinieerd in Richtlijn 92/46/EEG,
- iv) dicalciumfosfaat (zonder sporen van eiwit of vet),
- v) huiden en vellen als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾,
- vi) gelatine als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG die afgeleid is van de onder v) bedoelde huiden en vellen,
- vii) collageen dat afgeleid is van de onder v) bedoelde huiden en vellen.

2. Producten van dierlijke oorsprong uit derde landen die in categorie 2, 3, 4 en 5 zijn ingedeeld moeten afkomstig zijn van gezonde runderen, schapen en geiten die niet de in artikel 8, lid 3, bedoelde vernietiging van het weefsel van het centraal zenuwstelsel hebben ondergaan of gedood zijn door injectie van gas in de schedelholte.

3. Producten van dierlijke oorsprong die uitgangsmateriaal bevatten afkomstig van runderen uit een in categorie 5 ingedeelde lidstaat, gebied van een lidstaat of derde land mogen niet in de handel worden gebracht, behalve indien zij afkomstig zijn van:

- a) dieren die geboren zijn na de datum van effectieve toepassing van het verbod om verwerkte eiwitten van zoogdieren te gebruiken in de voeding van herkauwers te gebruiken, of
- b) dieren die geboren en opgefokt zijn en verbleven hebben in beslagen die reeds minstens zeven jaar een gecertificeerde historische BSE-vrije status hebben.

Bovendien mogen producten van dierlijke oorsprong niet vanuit een in categorie 5 ingedeeld(e) lidstaat of gebied daarvan naar een andere lidstaat worden verzonden of uit een in categorie 5 van een andere lidstaat ingedeeld derde land worden ingevoerd. Dit verbod is niet van toepassing op de in bijlage VIII, hoofdstuk C, bedoelde producten van dierlijke oorsprong

⁽¹⁾ Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op basis van melk (PB L 268 van 14.9.1992, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/23/EG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10)

⁽²⁾ Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 1999/724/EG van de Commissie (PB L 290 van 12.11.1999, blz. 32).

die aan de eisen van bijlage VIII, hoofdstuk C voldoen. Zij gaan vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven gezondheidscertificaat waaruit blijkt dat zij overeenkomstig de onderhavige verordening zijn geproduceerd.

4. Wanneer een dier vanuit een land of gebied wordt verplaatst naar een ander land of gebied van een andere categorie, wordt het ingedeeld in de hoogste categorie van de landen of gebieden waar het langer dan vierentwintig uur heeft verbleven, tenzij er voldoende garanties kunnen worden geboden dat het dier in dat in de hoogste categorie ingedeelde land of gebied niet gevoederd is.

5. De producten van dierlijke oorsprong waarvoor in dit artikel specifieke regels zijn opgesteld, moeten vergezeld gaan van de door de communautaire wetgeving overeenkomstig de artikelen 17 en 18 voorgeschreven gezondheidscertificaten of handelsdocumenten, of, als de communautaire wetgeving die niet voorschrijft, van volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vast te stellen modellen voor een gezondheidscertificaat of handelsdocument.

6. Om in de Gemeenschap ingevoerd te mogen worden, moeten de producten van dierlijke oorsprong voldoen aan de voorwaarden van bijlage IX, hoofdstukken A, C, F en G.

7. De leden 1 tot en met 6 kunnen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, worden uitgebreid tot andere producten van dierlijke oorsprong. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 17

Volgens de procedure van artikel 24, lid 2, kan worden besloten dat de in bijlage F bij Richtlijn 64/432/EEG bedoelde gezondheidscertificaten en de Modellen II en III van bijlage E bij Richtlijn 91/68/EEG, alsmede de door de communautaire wetgeving voorgeschreven gezondheidscertificaten voor het handelsverkeer in sperma, embryo's en eicellen van runderen, schapen en geiten, indien nodig, aangevuld worden met de vermelding van de categorie van de overeenkomstig artikel 5 opgestelde indeling van de lidstaat of het gebied van oorsprong.

De passende handelsdocumenten voor de handel in producten van dierlijke oorsprong worden, indien nodig, aangevuld met de vermelding van de categorie waarin de lidstaat of het gebied van oorsprong door de Commissie overeenkomstig artikel 5 is ingedeeld.

Artikel 18

De door de communautaire wetgeving voorgeschreven gezondheidscertificaten voor de invoer worden, voor de overeenkomstig artikel 5 in een categorie ingedeelde derde landen, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, met de specifieke eisen van bijlage IX aangevuld, zodra de beslissing omtrent de indeling is genomen.

HOOFDSTUK VI

REFERENTIELABORATORIA, BEMONSTERING, TEST-METHODEN EN CONTROLES

Artikel 19

Referentielaboratoria

1. De nationale referentielaboratoria van elke lidstaat en de taken en bevoegdheden daarvan zijn omschreven in bijlage X, hoofdstuk A.
2. Het communautaire referentielaboratorium alsmede de taken en bevoegdheden daarvan staan vermeld in bijlage X, hoofdstuk B.

Artikel 20

Bemonstering en laboratoriumtechnieken

1. De bemonstering en de laboratoriumonderzoeken om een TSE op te sporen worden uitgevoerd met gebruikmaking van de methoden en protocollen genoemd in bijlage X, hoofdstuk C.
2. Als een uniforme toepassing van dit artikel zulks vereist, kunnen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, uitvoeringsbepalingen, met inbegrip van de methode om de aanwezigheid van BSE bij schapen en geiten te bevestigen, worden vastgesteld.

Artikel 21

Communautaire controles

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, voorzover dat voor een uniforme toepassing van deze verordening noodzakelijk is, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten controles ter plaatse uitvoeren. De lidstaat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen alle nodige bijstand bij het uitvoeren van hun taken. De Commissie stelt de bevoegde autoriteit in kennis van het resultaat van de verrichte controles.

De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, waaronder voorschriften betreffende de wijze van samenwerking met de nationale autoriteiten, worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

2. De communautaire controles ten aanzien van derde landen worden overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van Richtlijn 97/78/EG verricht.

HOOFDSTUK VII

OVERGANGSBEPALINGEN EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Overgangsbepalingen betreffende gespecificeerd risico-materiaal

1. Bijlage XI, deel A, is van toepassing gedurende een periode van ten minste 6 maanden vanaf 1 juli 2001 en eindigt op de datum van vaststelling van een besluit overeenkomstig artikel 5, lid 2 of lid 4, op welke datum artikel 8 in werking treedt.
2. De resultaten van een afdoende statistische studie die volgens artikel 5, lid 3, in de overgangperiode verricht is, worden gebruikt om, rekening houdend met de indelingscriteria van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten, de conclusies van de in artikel 5, lid 1, bedoelde risicoanalyse te bevestigen of te weerleggen.
3. De gedetailleerde regels voor die statistische studie worden, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.
4. De minimumcriteria waaraan deze statistische studie moet voldoen, zijn die welke zijn vastgesteld in bijlage XI, deel B.

Artikel 23

Wijziging van de bijlagen; overgangsmaatregelen

Na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité over kwesties die van invloed zijn op de volksgezondheid worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, de bijlagen gewijzigd of aangevuld en overgangsmaatregelen vastgesteld.

Volgens die procedure worden voor een periode van ten hoogste twee jaar ook overgangsmaatregelen vastgesteld voor de overgang van de huidige regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling.

Artikel 24

Comités

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Veterinair Comité. Voor kwesties die uitsluitend betrekking hebben op veevoeders wordt de Commissie echter bijgestaan door het Permanent Comité voor veevoeders en voor kwesties die uitsluitend betrekking hebben op levensmiddelen wordt de Commissie bijgestaan door het Permanent Comité voor levensmiddelen.

2. Indien verwezen wordt naar dit lid, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden en voor de in artikel 4, tweede alinea, van deze verordening bedoelde vrijwaringsmaatregelen op 15 dagen.

3. Elk comité stelt zijn reglement van orde vast.

*Artikel 25***Raadpleging van de wetenschappelijke comités**

De betrokken wetenschappelijke comités worden geraadpleegd over elke onder het toepassingsgebied van deze verordening vallende kwestie die van invloed kan zijn op de volksgezondheid.

*Artikel 26***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 mei 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

M. WINBERG

BIJLAGE I

SPECIFIEKE DEFINITIES

In het kader van deze verordening verstaat men onder

- a) inheems geval van BSE: een geval van boviene spongiforme encefalopathie waarvan niet duidelijk is vastgesteld dat het rechtstreeks toe te schrijven is aan besmetting die voortvloeit uit de invoer van levende dieren, embryo's of eicellen;
- b) diverse vetweefsels: inwendig en uitwendig vet dat tijdens het slachten en het uitsnijden wordt verwijderd, met name vers vet van het hart, het darmvlies, de nieren en het mesenterium bij runderen, alsmede vet uit uitsnijlokalen;
- c) cohort: een groep dieren die alle runderen omvat die in de twaalf maanden voor of na de geboorte van een ziek rund geboren zijn in het beslag waarin het zieke rund geboren is of op een bepaald moment in de eerste twaalf maanden van hun leven samen met een ziek rund opgefokt zijn en wellicht hetzelfde voeder heeft gehad als het zieke rund in zijn eerste levensjaar;
- d) stortplaats: afvalverwijderingsterrein zoals gedefinieerd in Richtlijn 1999/31/EG van de Raad ⁽¹⁾.

—————

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

BIJLAGE II

BEPALING VAN DE BSE-STATUS

HOOFDSTUK A

De BSE-status van een lidstaat of een derde land of een gebied wordt bepaald op basis van de volgende criteria:

- a) het resultaat van een risicoanalyse op basis van alle factoren bedoeld in hoofdstuk B die het uitbreken van BSE veroorzaakt kunnen hebben en de verdere ontwikkeling ervan;
- b) een scholingsprogramma voor dierenartsen en veehouders alsmede vervoerders, handelaren en slachters van runderen om hen ertoe aan te zetten alle gevallen van neurologische verschijnselen bij volwassen runderen te melden;
- c) de verplichte aanmelding en het onderzoek van alle runderen die klinische verschijnselen van boviene spongiforme encefalopathie vertonen;
- d) een systeem van permanente bewaking en permanent toezicht op BSE, dat met name gericht is op de in hoofdstuk B van deze bijlage genoemde risico's, met inachtneming van de richtsnoeren in de tabel van bijlage III, hoofdstuk A of in overeenstemming met de internationale normen; de verslagen over het aantal uitgevoerde onderzoeken en over de resultaten daarvan moeten ten minste 7 jaar bewaard worden;
- e) onderzoek door een erkend laboratorium van monsters van de hersenen of andere weefsels die genomen zijn in het kader van bovengenoemd bewakingssysteem.

HOOFDSTUK B

De risicoanalyse bedoeld in hoofdstuk A, onder a, is gebaseerd op de volgende factoren:

- de consumptie door runderen van vleesbeendermeel of vetkanenkoeken afgeleid van herkauwers;
- de invoer van vleesbeendermeel of vetkanenkoeken dat/die mogelijk verontreinigd is/zijn met TSE, of van diervoeders die vleesbeendermeel of vetkanenkoeken bevatten;
- de invoer van dieren, eicellen of embryo's die mogelijk besmet zijn met een TSE;
- de epidemiologische situatie van het land of het gebied vanuit het oogpunt van TSE bij dieren;
- de stand van de kennis over de structuur van de runder-, schapen- en geitenpopulatie in het land of het gebied;
- de oorsprong van het dierlijk afval, de parameters van de procédés voor de behandeling van dat afval en de methoden voor de productie van diervoeders.

HOOFDSTUK C

Omschrijving van de categorieën

De BSE-status van de lidstaten, derde landen of gebieden daarvan wordt bepaald door indeling in één van de volgende categorieën:

A. CATEGORIE 1: BSE-vrij land of gebied

Land of gebied waar op basis van de in hoofdstuk B bedoelde informatie een risicoanalyse is uitgevoerd die heeft aangetoond dat er lang genoeg passende maatregelen zijn getroffen om elk geïdentificeerd risico onder controle te krijgen;

1. en waar geen enkel geval van BSE geconstateerd is en
 - i) sinds ten minste 7 jaar is voldaan aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), of
 - ii) sinds ten minste 7 jaar is voldaan aan de criteria van hoofdstuk A, onder c), en aangetoond is dat aan herkauwers sinds ten minste 8 jaar geen van herkauwers of zoogdieren afgeleid(e) vleesbeendermeel of vetkanenkoeken zijn vervoerd;
2. OF waar vastgesteld is dat alle gevallen van BSE het rechtstreekse gevolg zijn van de invoer van levende runderen of eicellen/embryo's van runderen, en alle zieke runderen, evenals, waar het koeien betreft, hun laatste nakomelingen die zijn geboren in de laatste twee jaar vóórdát of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan, indien nog in leven in het betrokken land of gebied, gedood en volledig vernietigd zijn, en
 - i) sinds ten minste 7 jaar is voldaan aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), of
 - ii) sinds ten minste 7 jaar is voldaan aan de criteria van hoofdstuk A, onder c), en het bewijs is geleverd dat aan herkauwers sinds ten minste 8 jaar geen vleesbeendermeel of vetkanenkoeken zijn vervoerd;
3. OF waar sinds meer dan zeven jaar geen inheems geval van BSE is gemeld, sinds ten minste 7 jaar is voldaan aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), en het vervoeren aan herkauwers van vleesbeendermeel en vetkanenkoeken die zijn afgeleid van herkauwers verboden is en het verbod sinds ten minste 8 jaar daadwerkelijk is uitgevoerd.

B. CATEGORIE 2: Voorlopig BSE-vrij land of gebied waar geen inheems geval van BSE geconstateerd is

Land of gebied waar uit een risicoanalyse overeenkomstig hoofdstuk B is gebleken dat er voor de relevante periode passende maatregelen zijn getroffen om elk geïdentificeerd risico onder controle te krijgen en

1. waar geen enkel inheems geval van BSE geconstateerd is en
 - i) aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), is voldaan, maar niet sinds 7 jaar, of
 - ii) het bewijs is geleverd dat aan herkauwers sinds ten minste 8 jaar geen vleesbeendermeel of vetkanenkoeken zijn vervoerd, maar aan de criteria van hoofdstuk A, onder c), niet sinds 7 jaar is voldaan;
2. OF waar vastgesteld is dat alle gevallen van BSE het rechtstreekse gevolg zijn van de invoer van levende runderen of eicellen/embryo's van runderen, en dat alle zieke runderen, evenals, waar het koeien betreft, hun laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar vóórdát of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan, indien nog in leven in het betrokken land of gebied, gedood en volledig vernietigd zijn en
 - i) aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), is voldaan, maar niet sinds 7 jaar, of
 - ii) het bewijs is geleverd dat aan herkauwers sinds ten minste 8 jaar geen vleesbeendermeel of vetkanenkoeken zijn vervoerd, maar aan de criteria van hoofdstuk A, onder c), niet sinds 7 jaar is voldaan.

C. CATEGORIE 3: Voorlopig BSE-vrij land of gebied waar minstens één inheems geval van BSE geconstateerd is

Land of gebied waar uit een risicoanalyse op basis van de in hoofdstuk B bedoelde informatie is gebleken dat er voor de relevante periode passende maatregelen zijn getroffen om elk geïdentificeerd risico onder controle te krijgen en

1. waar sinds meer dan 7 jaar geen inheems geval van BSE is gemeld, aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), wordt voldaan en het verbod op het vervoeren aan herkauwers van vleesbeendermeel en vetkanenkoeken die zijn afgeleid van herkauwers daadwerkelijk is uitgevoerd, maar:
 - i) aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), is voldaan, doch niet sinds 7 jaar, of
 - ii) het verbod op het vervoeren aan herkauwers met vleesbeendermeel en vetkanenkoeken die zijn afgeleid van herkauwers niet sinds 8 jaar daadwerkelijk is uitgevoerd;
2. OF waar sinds ten minste 7 jaar geen inheems geval van BSE is gemeld en de incidentie van BSE, gemeten aan het aantal inheemse gevallen in elk van de vier laatste periodes van 12 maanden in het land of het gebied onder de runderpopulatie van meer dan 24 maanden minder dan één per miljoen was (of, in een land of een gebied waar de runderpopulatie minder dan een miljoen is, minder dan één geval op de werkelijke runderpopulatie berekend op basis van Eurostat-gegevens) en waar
 - i) het verbod op het vervoeren aan herkauwers van vleesbeendermeel of vetkanenkoeken die zijn afgeleid van herkauwers sinds ten minste 8 jaar daadwerkelijk is uitgevoerd;
 - ii) sinds ten minste 7 jaar aan de criteria van hoofdstuk A, onder b) tot en met e), is voldaan;
 - iii) de zieke runderen, evenals
 - waar het koeien betreft, de laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar vóórdát of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,
 - alle runderen uit de cohort,indien nog in leven in het betrokken land of gebied, gedood en volledig vernietigd worden.In afwijking van dit punt kan bij deze indeling rekening gehouden worden met eventuele andere maatregelen aangaande het doden van risicodieren die een gelijkwaardige bescherming bieden.

D. CATEGORIE 4: Land of gebied met een lage BSE-incidentie

Land of gebied waar

1. aan de criteria van hoofdstuk A wordt voldaan en de incidentie van BSE, berekend over de laatste 12 maanden, minimaal één inheems geval en maximaal 100 gevallen per miljoen bedraagt onder de runderpopulatie van meer dan 24 maanden in het land of het gebied, of
2. aan de criteria van hoofdstuk A wordt voldaan en de incidentie van BSE, berekend volgens bovenstaand punt 1, onder a), gedurende minder dan vier opeenvolgende periodes van 12 maanden lager is dan één inheems geval per miljoen en waar de zieke runderen, evenals
 - waar het koeien betreft, de laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar vóórdát of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,
 - alle runderen uit de cohort,indien nog in leven in het betrokken land of gebied, gedood en volledig vernietigd worden.

In afwijking van dit punt kan bij deze indeling rekening gehouden worden met eventuele andere maatregelen aangaande het doden van risicodieren die een gelijkwaardige bescherming bieden.

Een land of gebied waar de incidentie van BSE, berekend over de laatste 12 maanden, minder dan één inheems geval per miljoen binnen de runderpopulatie van meer dan 24 maanden bedraagt, maar waar de in hoofdstuk A bedoelde risicoanalyse aantoont dat aan ten minste één van de criteria om in categorie 2 of 3 te worden ingedeeld, niet voldaan is, wordt beschouwd als een land of gebied uit categorie 4.

E. CATEGORIE 5: Land of gebied met een hoge BSE-incidentie

Land of gebied waar

1. aan de criteria van hoofdstuk A wordt voldaan en de incidentie van BSE, berekend over de laatste 12 maanden, hoger is dan 100 gevallen per miljoen binnen de runderpopulatie van meer dan 24 maanden in het land of het gebied; of
 2. de incidentie van BSE, berekend over de laatste 12 maanden, ten minste gelijk is aan één geval per miljoen en ten hoogste gelijk aan 100 gevallen per miljoen binnen de runderpopulatie van meer dan 24 maanden in het land of het gebied, en aan ten minste één van de criteria van hoofdstuk A niet wordt voldaan.
-

BIJLAGE III

SYSTEEM VAN TOEZICHT

HOOFDSTUK A

I. MINIMUMEISEN VOOR EEN PROGRAMMA VAN TOEZICHT OP BSE BIJ RUNDEREN

1. Selectie van de subpopulatie

Runderen die ouder zijn dan 30 maanden:

- 1.1 Runderen die een „speciale noodslachting” moeten ondergaan als gedefinieerd in artikel 2, onder n), van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad en runderen die geslacht zijn overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, punt 28, onder c), van Richtlijn 64/433/EEG ⁽¹⁾ (met inbegrip van runderen, bedoeld in Verordening (EG) nr. 716/96 van de Commissie van 19 april 1996 houdende buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de rundvleesmarkt in het Verenigd Koninkrijk ⁽²⁾), die een „speciale noodslachting” als omschreven in artikel 2 van Richtlijn 64/433/EEG moeten ondergaan of geslacht zijn overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, punt 28, onder c), van Richtlijn 64/433/EEG).
- 1.2 Dode runderen die niet voor menselijke consumptie geslacht zijn en gestorven zijn op het landbouwbedrijf of tijdens het transport (met uitzondering van de in Verordening (EG) nr. 716/96 van de Commissie bedoelde runderen).
- 1.3 Runderen die een normale slachting voor menselijke consumptie moeten ondergaan.
- 1.4 Runderen met zenuwstoornissen.

2. Steekproefgrootte

- 2.1. Het totale aantal monsters van de in punt 1.1 bedoelde subpopulatie dat jaarlijks in elke lidstaat onderzocht wordt, moet alle dieren van deze subpopulatie omvatten.
- 2.2. Het totale aantal monsters van de in punt 1.2 bedoelde subpopulaties dat jaarlijks in elke lidstaat onderzocht wordt, mag niet lager zijn dan in de tabel is aangegeven. Elke subpopulatie moet aselekt bemonsterd worden. De bemonstering moet permanent en representatief voor elk gebied zijn.
- 2.3. Het totale aantal monsters van de in punt 1.3 bedoelde subpopulatie dat jaarlijks in elke lidstaat onderzocht wordt, moet alle dieren van deze subpopulatie omvatten.

Totale populatie ouder dan 30 maanden ⁽¹⁾	Steekproefgrootte ⁽²⁾
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000	3 000
2 000 000	3 500
2 500 000	4 000
3 000 000	4 500

⁽¹⁾ Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees (PB L 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG (PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 716/96 van de Commissie van 19 april 1996 houdende vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de rundvleesmarkt in het Verenigd Koninkrijk (PB L 99 van 20.4.1996, blz. 14). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2000 van de Commissie (PB L 131 van 1.6.2000, blz. 37).

Totale populatie ouder dan 30 maanden (¹)	Steekproefgrootte (²)
3 500 000	5 000
4 000 000	5 500
4 500 000	6 000
5 000 000	6 500
5 500 000	7 000
6 000 000	7 500
6 500 000	8 000
7 000 000	8 500
7 500 000	9 000
8 000 000	9 500
8 500 000	10 000
9 000 000	10 500
9 500 000	11 000
10 000 000	11 500
10 500 000	12 000
11 000 000	12 500
11 500 000	13 000
12 000 000	13 500

(¹) Wanneer niet bekend is hoe groot de totale populatie is van dieren die ouder zijn dan 30 maanden, moet de steekproefgrootte gebaseerd worden op de totale populatie van dieren die ouder zijn dan 24 maanden.

(²) De steekproefgrootte is zodanig berekend dat een prevalentie van 0,1 % met een betrouwbaarheid van 95 % bij de in punt 1 bedoelde subpopulaties kan worden vastgesteld, ervan uitgaande dat het aandeel van die subpopulaties in de totale populatie van runderen die ouder zijn dan 30 maanden 1 % bedraagt. Wanneer de totale populatie van runderen die ouder zijn dan 30 maanden meer dan 1 500 000 dieren bedraagt, moet de steekproefgrootte ter aanpassing van de verhouding met 500 per 500 000 runderen verhoogd worden omdat het risico van BSE in die populaties groter is.

II. MINIMUMEISEN VOOR EEN PROGRAMMA VAN TOEZICHT OP SCRAPIE BIJ SCHAPEN EN GEITEN

1. Selectie van de subpopulatie

De selectie verloopt op basis van een risicoanalyse van de subpopulaties van in het land zelf geboren dieren met klinische verschijnselen die op scrapie kunnen wijzen. Binnen elke subpopulatie en leeftijdsgroep wordt een aselechte keuze gemaakt.

De selectiecriteria zijn als volgt:

- dieren die gedurende ten minste vijftien dagen zenuw- of gedragsstoornissen vertonen en resistent zijn tegen behandeling;
- stervende dieren zonder tekenen van infectieuze of traumatische aandoeningen;
- dieren met andere voortschrijdende ziekteverschijnselen.

Schapen en geiten moeten op scrapie worden onderzocht en, wanneer er tests beschikbaar zijn waarmee in de praktijk onderscheid gemaakt kan worden tussen de TSE's, op BSE.

2. Leeftijd van de dieren in de doelgroep

In de subpopulatie moeten de oudste dieren worden bemonsterd. Alle daarvoor uitgekozen dieren moeten evenwel ouder zijn dan twaalf maanden.

3. Steekproefgrootte

Het minimumaantal jaarlijks te onderzoeken dieren moet voldoen aan de in de tabel voorgeschreven steekproefgrootte. Dieren die overeenkomstig artikel 12 zijn onderzocht mogen voor de minimale steekproefgrootte worden meegeteld.

Tabel

Minimumaantal neurohistologische onderzoeken dat jaarlijks moet worden verricht bij dieren met klinische verschijnselen die op een TSE kunnen wijzen

Totale populatie van dieren die ouder zijn dan 12 maanden (*)	Steekproefgrootte
100 000	10
300 000	30
500 000	50
700 000	69
1 000 000	99
2 500 000	195
5 000 000	300
7 000 000	336
10 000 000	367
20 000 000	409
30 000 000	425
40 000 000	433

(*) Wanneer niet bekend is hoe groot de totale populatie is van dieren die ouder zijn dan 12 maanden, moet de steekproefgrootte gebaseerd worden op de totale populatie van dieren die ouder zijn dan 6 maanden.

III. TOEZICHT OP HOOGRISICODIEREN

Toezicht op hoogrisicodieren

De lidstaten kunnen naast de in de hoofdstukken I en II bedoelde toezichtprogramma's op vrijwillige basis een programma voor toezicht uitvoeren dat gericht is op TSE bij hoogrisicodieren zoals

- dieren van oorsprong uit landen met inheemse gevallen van TSE,
- dieren die potentieel verontreinigd diervoeder tot zich hebben genomen,
- dieren die geboren zijn uit of afstammen van een met een TSE besmet moederdier.

IV. GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

De lidstaten zien erop toe dat er geen enkel deel van het kadaver van dieren die overeenkomstig deze bijlage bemonsterd zijn, voor levensmiddelen, diervoeders of meststoffen gebruikt wordt, zolang het laboratoriumonderzoek niet een negatief resultaat heeft opgeleverd.

HOOFDSTUK B

I. GEGEVENS DIE IN HET VERSLAG VAN DE LIDSTATEN MOETEN STAAN

1. het aantal verdachte gevallen per diersoort dat overeenkomstig artikel 12, lid 1, aan een verplaatsingsbeperking onderworpen is
2. het aantal verdachte gevallen per diersoort dat overeenkomstig artikel 12, lid 2, aan een laboratoriumonderzoek onderworpen is, alsmede het resultaat van het onderzoek
3. de geschatte omvang van elke subpopulatie, bedoeld in hoofdstuk A, deel I, punt 1
4. het aantal onderzochte runderen van elke subpopulatie, bedoeld in hoofdstuk A, deel I, punt 1, en in hoofdstuk A, deel III, de methode van de selectie van de bemonstering en het resultaat van de onderzoeken
5. het aantal onderzochte schapen en geiten van elke subpopulatie, bedoeld in hoofdstuk A, deel II, punt 1, en in hoofdstuk A, deel III, en het resultaat van het onderzoek
6. aantal, leeftijdsgroepen en geografische verspreiding van de positieve gevallen van BSE en scrapie. Voor dieren waarbij BSE bevestigd is en die na inwerkingtreding van het verbod op het gebruik van eiwitten van herkauwers in diervoeding geboren zijn, moet het geboortjaar en zo mogelijk de geboortemaand vermeld worden
7. de positieve TSE-gevallen bij andere dieren dan runderen, schapen en geiten.

II. GEGEVENS DIE IN DE SAMENVATTING VAN DE COMMISSIE MOETEN STAAN

De samenvatting moet tabellen bevatten met ten minste de volgende gegevens van elke lidstaat:

1. de totale populatie van runderen die ouder dan 24 maanden zijn en de geschatte omvang van elke subpopulatie, zoals bedoeld in hoofdstuk A, deel I, punt 1
2. het aantal verdachte gevallen per diersoort zoals bedoeld in artikel 12
3. het aantal onderzochte runderen zoals bedoeld in hoofdstuk A, deel I, punt 1
4. het aantal onderzochte schapen en geiten zoals bedoeld in hoofdstuk A, deel II, punt 1
5. aantal en leeftijdsgroepen van de positieve BSE-gevallen
6. de met BSE besmette dieren die na de inwerkingtreding van een voederverbod geboren zijn, met geboortjaar en -maand
7. de positieve gevallen van scrapie
8. de positieve TSE-gevallen bij andere dieren dan runderen, schapen en geiten.

III. REGISTERS

1. De bevoegde autoriteit houdt registers bij van
 - het aantal en het soort dieren die overeenkomstig artikel 12, lid 1, aan een verplaatsingsbeperking onderworpen zijn;
 - het aantal klinische en epidemiologische onderzoeken zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, en het resultaat daarvan;
 - het aantal laboratoriumonderzoeken zoals bedoeld in artikel 12, lid 2, en het resultaat daarvan;
 - aantal, identiteit en oorsprong van de dieren die bemonsterd zijn in het kader van de in punt I bedoelde toezichtsprogramma's, alsmede zo mogelijk leeftijd, ras en anamnestiche informatie.

De registers moeten zeven jaar bewaard worden.

2. Het laboratorium waar het onderzoek heeft plaatsgevonden moet alle testgegevens bewaren, met name de werkboeken, paraffineblokken en, indien van toepassing, foto's van western blots. De registers moeten zeven jaar bewaard worden.

BIJLAGE IV

DIERVOEDERS

1. In lidstaten of gebieden daarvan die in categorie 5 zijn ingedeeld, wordt het in artikel 7, lid 1, bedoelde verbod tot de volgende dieren en dierlijke producten uitgebreid:
 - a) het vervoederen van van zoogdieren afgeleide eiwitten aan landbouwhuisdieren;
 - b) het vervoederen van van zoogdieren afgeleide verwerkte eiwitten aan zoogdieren; dit verbod geldt niet voor het vervoederen aan honden en katten en evenmin voor de productie van voeders voor honden en katten; en
 - c) het vervoederen van gesmolten vet van herkauwers aan herkauwers.
 2. De in artikel 7, leden 1 en 2, vervatte verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op de volgende producten van gezonde dieren:
 - a) melk en zuivelproducten;
 - b) van huiden en vellen afgeleide gelatine;
 - c) gehydrolyseerde eiwitten met een moleculair gewicht van minder dan 10 000 dalton die voldoen aan de volgende eisen:
 - i) zij zijn afgeleid van huiden en vellen van dieren die in een slachthuis zijn geslacht en vóór het slachten gekeurd zijn door een officiële dierenarts overeenkomstig hoofdstuk VI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG, waarna zij in de zin van die richtlijn geschikt bevonden zijn om geslacht te worden,
en
 - ii) zij zijn geproduceerd volgens een fabricageprocédé dat passende maatregelen omvat om de verontreiniging van de huiden en vellen tot een minimum te beperken en waarbij de huiden en vellen gepekeld, gekalkt en grondig gewassen worden en vervolgens gedurende ten minste 3 uur bij een temperatuur van meer dan 80 °C aan een pH van meer dan 11 worden blootgesteld, waarna zij onderworpen worden aan een warmtebehandeling bij meer dan 140 °C en meer dan 3,6 bar gedurende 30 minuten, of aan een gelijkwaardig fabricageprocédé dat na raadpleging van het bevoegde Wetenschappelijk Comité volgens de procedure van artikel 24, lid 2, door de Commissie goedgekeurd is,
en
 - iii) zij zijn afkomstig van inrichtingen die een zelfcontroleprogramma toepassen (HACCP);
 - d) dicalciumfosfaat (zonder sporen van eiwit of vet);
 - e) gedroogd plasma en andere bloedproducten, met uitzondering van de vervoeding van bloedproducten van runderen aan herkauwers.
-

BIJLAGE V

GESPECIFICEERD RISICOMATERIAAL

1. De onderstaande weefsels worden aangewezen als gespecificeerd risicomateriaal naar gelang van de categorie waarin de lidstaat of het derde land van oorsprong of verblijf van het dier overeenkomstig artikel 5 is ingedeeld:

CATEGORIE 1 EN 2

Geen.

CATEGORIE 3 EN 4

- a) de schedel (inclusief de hersenen en de ogen), de amandelen en het ruggenmerg van runderen van meer dan 12 maanden oud, alsmede de ingewanden van de twaalfvingerige darm tot en met het rectum van runderen, ongeacht de leeftijd;
- b) de schedel (inclusief de hersenen en de ogen), de amandelen en het ruggenmerg van schapen en geiten van meer dan 12 maanden oud of waarbij een van de blijvende snijtanden door het tandvlees is gebroken, en de milt van schapen en geiten, ongeacht de leeftijd.

CATEGORIE 5

- a) de gehele kop, exclusief de tong, maar inclusief de hersenen, de ogen, de ganglia semilunares en de amandelen; de zwezerik; de milt en het ruggenmerg van runderen van meer dan zes maanden oud; de ingewanden van de twaalfvingerige darm tot en met het rectum van runderen, ongeacht de leeftijd;
- b) de wervelkolom, met inbegrip van de ganglia van de achterwortel, van runderen van meer dan 30 maanden oud;
- c) de schedel (inclusief de hersenen en de ogen), de amandelen en het ruggenmerg van schapen en geiten van meer dan twaalf maanden oud of waarbij een van de blijvende snijtanden door het tandvlees is gebroken, en de milt van schapen en geiten, ongeacht de leeftijd.

2. Gespecificeerd risicomateriaal moet worden verwijderd in:

- a) een slachthuis;
- b) uitsnijderijen, verwerkingsbedrijven voor risicomateriaal of inrichtingen als bedoeld in de artikelen 3 en 7 van Richtlijn 90/667/EEG⁽¹⁾, onder toezicht van een door de bevoegde autoriteit aangewezen ambtenaar. Die inrichtingen moeten daartoe door de bevoegde autoriteit zijn erkend.

De wervelkolom evenwel mag worden verwijderd in de op het grondgebied van de betrokken lidstaat gelegen punten van verkoop aan de consument.

Wanneer van dode dieren die niet voor de menselijke consumptie geschikt zijn, het gespecificeerd risicomateriaal niet verwijderd is, moeten de delen van het kadaver die gespecificeerd risicomateriaal bevatten dan wel het gehele kadaver als gespecificeerd risicomateriaal behandeld worden.

3. Al het gespecificeerde risicomateriaal moet bij verwijdering onmiddellijk met een kleurstof worden gemerkt en zo nodig van een stempel worden voorzien, en volledig worden vernietigd:

- a) door verbranding zonder voorbehandeling; of
- b) als de kleurstof of het stempel na de voorbehandeling nog waarneembaar is:
 - i) overeenkomstig de regelingen van de hoofdstukken I tot en met IV, VI en VII van de bijlage bij Beschikking 92/562/EEG⁽²⁾;
 - door verbranding,
 - door medeverbranding;
 - ii) ten minste overeenkomstig de normen van bijlage I bij Beschikking 1999/534/EG van de Raad⁽³⁾ door het materiaal op een goedgekeurde stortplaats te begraven.

4. De lidstaten mogen toestaan dat van de punten 2 en 3 wordt afgeweken met het oog op verbranding of begraving van gespecificeerd risicomateriaal of van hele kadavers zonder voorafgaande kleuring, of, in voorkomend geval, zonder verwijdering van het gespecificeerd risicomateriaal onder de in artikel 3, lid 2, van Richtlijn 90/667/EEG omschreven omstandigheden, en met behulp van een methode die elk gevaar voor overdracht van een TSE uitsluit en door de bevoegde autoriteit toegestaan is en gecontroleerd wordt, met name wanneer de dieren gestorven zijn of in het kader van maatregelen ter bestrijding van een ziekte gedood zijn, zulks onverminderd de artikelen 12 en 13.

⁽¹⁾ Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvalstoffen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvalstoffen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG (PB L 363 van 27.12.1990, blz. 51). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽²⁾ Beschikking 92/562/EEG van de Commissie van 17 november 1992 tot goedkeuring van alternatieve warmtebehandelingsystemen voor de verwerking van risicomateriaal (PB L 359 van 9.12.1992, blz. 23). Beschikking gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽³⁾ Beschikking 1999/534/EG van de Raad van 19 juli 1999 betreffende op de verwerking van bepaalde dierlijke afvalstoffen toepasselijke maatregelen ter bescherming tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën en tot wijziging van Beschikking 97/735/EG van de Commissie (PB L 204 van 4.8.1999, blz. 37).

5. Als alternatief voor de verwijdering van gespecificeerd risicomateriaal mag worden toegestaan dat onder de volgende voorwaarden een test wordt uitgevoerd:
- a) de test wordt toegepast bij alle dieren waarbij in slachthuizen het gespecificeerde risicomateriaal moet worden verwijderd;
 - b) geen voor menselijke of dierlijke consumptie bestemd product afkomstig van runderen, schapen of geiten, mag het slachthuis verlaten voordat de bevoegde autoriteit de resultaten heeft ontvangen en aanvaard van de tests bij alle geslachte dieren die mogelijk besmet waren, indien bij één van hen de aanwezigheid van BSE werd bevestigd;
 - c) als het resultaat van een alternatieve test positief is, moet al het materiaal dat afkomstig is van runderen, schapen of geiten en dat potentieel in het slachthuis verontreinigd is, worden vernietigd overeenkomstig punt 3, tenzij alle delen van het kadaver van het zieke dier, met inbegrip van de huid, geïdentificeerd en gescheiden kunnen worden.
6. De lidstaten verrichten frequent officiële controles om na te gaan of de voorschriften op grond van deze bijlage correct wordt toegepast, en zien erop toe dat er maatregelen worden getroffen om verontreiniging te voorkomen, vooral in slachthuizen, uitsnijderijen, inrichtingen voor de verwerking van dierlijk afval, verwerkingsbedrijven van risicomateriaal en inrichtingen die door de lidstaten overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 90/667/EEG zijn goedgekeurd, punten van verkoop aan de consument, stortplaatsen en andere voorzieningen voor opslag of verbranding.
7. De lidstaten voeren in het bijzonder een regeling in om ervoor te zorgen dat:
- a) gespecificeerd risicomateriaal dat gebruikt wordt voor de in artikel 1, lid 2, genoemde producten uitsluitend voor het toegestane doel gebruikt wordt;
 - b) uit een derde land ingevoerde levende runderen, schapen en geiten die binnengebracht worden in een lidstaat met een numeriek lagere categorie, d.w.z. een betere BSE-status, onder officieel toezicht blijven totdat zij geslacht of naar een ander land doorgestuurd worden;
 - c) gespecificeerd risicomateriaal, vooral als het in een andere inrichting dan een slachthuis uitgenomen wordt, volledig gescheiden blijft van ander afval dat niet verbrand wordt, gescheiden verzameld wordt en overeenkomstig de punten 2, 3 en 4 verwijderd wordt. De lidstaten kunnen toestaan dat er koppen of kadavers met gespecificeerd risicomateriaal naar een andere lidstaat gezonden worden als deze met de zending en de specifieke voorwaarden die op zulke verplaatsingen van toepassing zijn, heeft ingestemd.
8. De lidstaten kunnen in voorkomend geval gespecificeerd risicomateriaal of het daarvan afgeleide materiaal voor verbranding naar een ander lidstaat uitsluitend verzenden volgens de voorwaarden van artikel 4, lid 2, van Beschikking 97/735/EG ⁽¹⁾.

Dit punt kan op verzoek van een lidstaat gewijzigd worden om de verzending van gespecificeerd risicomateriaal of het daarvan afgeleide materiaal voor verbranding naar een derde land toe te staan. De voorwaarden voor de uitvoer worden dan volgens dezelfde procedure vastgesteld.

⁽¹⁾ Beschikking 97/735/EG van de Commissie van 21 oktober 1997 tot vaststelling van beschermende maatregelen ten aanzien van het handelsverkeer van bepaalde soorten dierlijke afval van zoogdieren (PB L 294 van 28.10.1997, blz. 7). Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 1999/534/EG van de Raad (PB L 204 van 4.8.1999, blz. 37).

BIJLAGE VI

NORMEN VOOR BEPAALDE PRODUCTEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG DIE VAN MATERIAAL VAN HERKAUWERS ZIJN AFGELEID OF DIE MATERIAAL VAN HERKAUWERS BEVATTEN

Het gebruik van materiaal van herkauwers overeenkomstig artikel 9, lid 1, is verboden voor de vervaardiging van de onderstaande producten van dierlijke oorsprong:

- a) separatorvlees;
 - b) dicalciumfosfaat bestemd voor het vervoederen aan landbouwhuisdieren;
 - c) gelatine, tenzij vervaardigd van huiden van herkauwers;
 - d) van gesmolten vet van herkauwers afgeleide producten;
 - e) gesmolten vet van herkauwers, behalve indien verkregen van
 - i) diverse vetweefsels die geschikt zijn bevonden voor menselijke consumptie;
 - ii) grondstoffen die zijn verwerkt volgens de op grond van Richtlijn 90/667/EEG vastgestelde normen.
-

BIJLAGE VII

UITROEIING VAN OVERDRAAGBARE SPONGIFORME ENCEFALOPATHIE

1. In het kader van het in artikel 13, lid 1, onder b), bedoelde onderzoek moeten worden geïdentificeerd:
 - a) voor runderen:
 - alle andere herkauwers op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd;
 - de embryo's, eicellen en laatste nakomelingen van een vrouwelijk dier waarbij de ziekte is bevestigd en waarvan embryo's zijn verzameld of nakomelingen zijn geboren in de laatste twee jaar vóórdat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich bij het moederdier hebben voorgedaan;
 - alle dieren van de cohort van het dier waarbij de ziekte is bevestigd;
 - de mogelijke oorsprong van de ziekte en andere bedrijven waar zich dieren, embryo's of eicellen bevinden die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde verontreinigingsbron in contact kunnen zijn geweest;
 - de verplaatsing van potentieel verontreinigd(e) diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het TSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht;
 - b) voor schapen en geiten:
 - alle andere herkauwers dan schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd;
 - voorzover nagetrokken kan worden, de ouderdieren, alle embryo's, eicellen en de laatste nakomelingen van het dier waarbij de ziekte is bevestigd;
 - alle dieren van de volgens de procedure van artikel 24, lid 2, te definiëren cohort van het dier waarbij de ziekte is bevestigd;
 - alle andere schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd, naast de in het tweede en het derde streepje bedoelde dieren;
 - de mogelijke oorsprong van de ziekte en andere bedrijven waar zich dieren, embryo's of eicellen bevinden die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde verontreinigingsbron in contact kunnen zijn geweest;
 - de verplaatsing van potentieel verontreinigd(e) diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het TSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht.
 2. De maatregelen bedoeld in artikel 13, lid 1, onder c), omvatten ten minste:
 - a) in geval van bevestiging van BSE bij een rund, het doden en volledig vernietigen van alle runderen, embryo's en eicellen van runderen die in het kader van het in punt 1, onder a), eerste, tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd;
 - b) in geval van bevestiging van BSE bij een schaap of een geit, het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede tot en met zesde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd.
-

BIJLAGE VIII

IN DE HANDEL BRENGEN EN UITVOER

HOOFDSTUK A

Voorwaarden voor de intracommunautaire handel in levende dieren, embryo's en eicellen

I. VOORWAARDEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN ONGEACHT DE CATEGORIE VAN DE LIDSTAAT OF HET DERDE LAND VAN OORSPRONG OF VERBLIJF VAN HET DIER

1. De voorwaarden van artikel 15, lid 1, zijn van toepassing op de verzending naar andere lidstaten.
2. Voor de verplaatsing van embryo's en eicellen van runderen gelden de volgende voorwaarden.

Zij moeten afkomstig zijn van vrouwelijke dieren die op het tijdstip van de winning:

- niet verdacht werden van besmetting met BSE;
- zelf aan het bepaalde in deel II voldeden.

3. De volgende voorwaarden zijn van toepassing op de handel in schapen en geiten:

- a) fokschapen en -geiten en mestschapen en -geiten:

- i) moeten afkomstig zijn van een bedrijf dat aan de volgende eisen voldoet:

- het is onderworpen aan regelmatige officiële diergeneeskundige controles,
- de dieren zijn geïdentificeerd,
- gedurende ten minste drie jaar is geen enkel geval van scrapie bevestigd,
- de oude vrouwelijke dieren die geslacht moeten worden, worden door middel van bemonstering gecontroleerd,
- alleen vrouwelijke dieren die van een bedrijf komen dat aan dezelfde eisen voldoet, worden op het bedrijf binnengebracht;

- ii) moeten sinds de geboorte of ten minste de laatste drie jaar ononderbroken op een bedrijf of op bedrijven zijn gehouden waar aan het bepaalde in punt i) wordt voldaan;

- iii) die bestemd zijn voor een lidstaat waarop voor het gehele grondgebied of een gedeelte daarvan de bepalingen van punt b) van toepassing zijn, moeten de garanties bieden die in de aldaar bedoelde programma's zijn vastgelegd.

- b) een lidstaat die voor het gehele grondgebied of een gedeelte daarvan een verplicht of een vrijwillig nationaal programma voor scrapiebestrijding heeft,

- i) kan dat programma aan de Commissie voorleggen met vermelding van met name:

- de situatie van de ziekte in het land,
- een rechtvaardiging van het programma, rekening houdend met de ernst van de ziekte en de kosten-batenverhouding,
- het geografisch gebied waarop het programma van toepassing is,
- de verschillende statussen van de bedrijven en de normen die in elke categorie gehaald moeten worden, alsmede de testprocedures,
- de procedures voor de controle op het programma,
- de gevolgen voor het bedrijf van het verlies van de status, ongeacht de reden,
- de maatregelen die genomen moeten worden bij een positief resultaat van een overeenkomstig het programma uitgevoerde controle;

- ii) dit programma kan, met inachtneming van de in punt i) vermelde criteria, volgens de procedure van artikel 24, lid 2, worden goedgekeurd. Volgens die procedure worden, tegelijkertijd of ten hoogste drie maanden nadat de programma's zijn goedgekeurd, algemene of specifieke aanvullende garanties vastgesteld die in het kader van het intracommunautair handelsverkeer geëist kunnen worden. Die garanties mogen ten hoogste gelijkwaardig zijn aan die welke de lidstaat op het nationaal niveau toepast;

- iii) de door de lidstaten voorgelegde programma's kunnen volgens de procedure van artikel 24, lid 2, gewijzigd of aangevuld worden. Volgens die procedure kunnen ook wijzigingen van of aanvullingen op een eerder goedgekeurd programma of overeenkomstig punt ii) vastgestelde garanties worden goedgekeurd.

- c) een lidstaat die van mening is dat hij geheel of gedeeltelijk vrij is van scrapie bij schapen
- i) legt de Commissie de passende bewijsstukken voor met vermelding van met name
 - een historisch overzicht van het uitbreken van de ziekte op zijn grondgebied,
 - het resultaat van de in het kader van het toezicht uitgevoerde serologische, microbiologische, pathologische of epidemiologische tests,
 - de duur van het uitgevoerde toezicht,
 - de regels voor de controle op de afwezigheid van de ziekte;
 - ii) de algemene of specifieke aanvullende garanties die in het kader van het intracommunautair handelsverkeer kunnen worden geëist, worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld. Die garanties mogen ten hoogste gelijkwaardig zijn aan die welke de lidstaat op het nationaal niveau toepast;
 - iii) de betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van elke wijziging van een in punt i) bedoeld bewijsstuk aangaande de ziekte. De overeenkomstig punt ii) vastgestelde garanties kunnen in het licht van de verstrekte informatie volgens de procedure van artikel 24, lid 2, gewijzigd of geschrapt worden.

II. VOORWAARDEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN NAAR GELANG VAN DE CATEGORIE VAN HET LAND VAN OORSPRONG OF VERBLIJF VAN HET DIER, BEPAALD OVEREENKOMSTIG BIJLAGE II, HOOFDSTUK C

1. De voorwaarden van artikel 15, lid 1, zijn van toepassing op de verzending naar andere lidstaten.
2. De BSE-categorie van de lidstaat van oorsprong van de runderen, schapen en geiten wordt aan de lidstaat van bestemming meegegeeld.
3. De onderstaande voorwaarden zijn van toepassing op de in deel I, punt 1, bedoelde verplaatsingen van runderen die komen uit of hebben verbleven in lidstaten of gebieden daarvan, die zijn ingedeeld in:

CATEGORIEËN 3 EN 4

De dieren moeten

- a) geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste zeven jaar geen enkel geval van BSE is bevestigd; of
- b) geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op voederen van herkauwers met van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast.

CATEGORIE 5

De dieren moeten

- a) geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op voederen van dieren die opgefokt worden met meel van zoogdiereiwitten daadwerkelijk is toegepast; en
- b) geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste zeven jaar geen enkel geval van BSE is bevestigd en waar slechts runderen worden gehouden die op het bedrijf zijn geboren of uit een beslag met een gelijke status komen.

HOOFDSTUK B

Voorwaarden met betrekking tot nakomelingen van dieren waarbij de verdenking van TSE bestaat of de aanwezigheid van TSE is bevestigd, zoals bedoeld in artikel 15, lid 2

De laatstgeboren nog levende nakomelingen van met een TSE besmette vrouwelijke runderen of van schapen of geiten waarbij BSE bevestigd is, die geboren zijn in de laatste twee jaar voordat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan, mogen niet in de handel worden gebracht.

HOOFDSTUK C

Voorwaarden voor de intracommunautaire handel in en uitvoer van bepaalde producten van dierlijke oorsprong

- I. Voor de onderstaande producten van dierlijke oorsprong is het in artikel 16, lid 3, bedoelde verbod niet van toepassing, op voorwaarde dat die producten zijn afgeleid van runderen die aan de eisen van de delen II of III hierna voldoen:
 - vers vlees;
 - gehakt vlees;
 - vleesbereidingen;
 - vleesproducten;
 - voor als huisdier gehouden carnivoren bestemd voer.

Date-based Scheme (DBS — aan een datum gerelateerde regeling)

- II. Vers vlees zonder been waarvan alle aanhangend weefsel, met inbegrip van zichtbaar zenuwweefsel en lymfeweefsel, is verwijderd, dat is verkregen van in aanmerking komende dieren uit in categorie 5 ingedeelde landen of gebieden daarvan, en van dat vlees afgeleide producten van dierlijke oorsprong, zoals bedoeld in deel I, mogen in de handel worden gebracht overeenkomstig artikel 16, lid 3, tweede alinea, op voorwaarde dat het vlees is verkregen van dieren die zijn geboren na de datum met ingang waarvan de in artikel 7, lid 2, vastgestelde normen inzake diervoeders daadwerkelijk zijn toegepast en waarvoor is gecertificeerd dat zij aan de in punt 1 bedoelde voorwaarden voldoen, en op voorwaarde dat het vlees is verkregen in inrichtingen die aan de voorwaarden van punt 9 voldoen. De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat aan de in de punten 2 tot en met 8 en in punt 10 vervatte voorwaarden inzake controles wordt voldaan.
1. Een rund komt voor de aan een datum gerelateerde regeling in aanmerking indien het geboren en opgefokt is in de betrokken lidstaat en er bij de slacht wordt aangetoond dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) het dier is gedurende zijn hele leven duidelijk identificeerbaar geweest zodat getraceerd kan worden uit welk beslag en van welk moederdier het dier stamt; het unieke oormerknummer van het dier, de datum en het bedrijf van geboorte en alle verplaatsingen na de geboorte zijn geregistreerd in het officiële paspoort van het dier of in een officieel computersysteem voor identificatie en tracerings; de identiteit van het moederdier is bekend;
 - b) het dier is ouder dan zes, doch jonger dan dertig maanden, waarbij de leeftijd wordt bepaald op basis van de in een officieel computerbestand geregistreerde geboortedatum of op basis van het officiële paspoort van het dier;
 - c) de bevoegde autoriteit heeft aan de hand van de door haar verkregen en door haar geverifieerde bewijsstukken geconstateerd dat het moederdier nog gedurende ten minste zes maanden na de geboorte van het in aanmerking komende dier heeft geleefd;
 - d) het moederdier heeft geen BSE opgelopen en wordt er evenmin van verdacht BSE te hebben opgelopen.

Controles

2. Wanneer een voor slachting aangeboden dier of een met die slachting verband houdende omstandigheid niet in overeenstemming is met de vereisten van deze verordening, moet het dier automatisch worden afgewezen en het paspoort ervan worden ingetrokken. Indien die informatie pas na het slachten beschikbaar komt, moet de bevoegde autoriteit onverwijld de afgifte van certificaten stopzetten en de reeds afgegeven certificaten intrekken. Indien de verzending reeds heeft plaatsgevonden, moet de bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming in kennis stellen. De bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming moet de nodige maatregelen treffen.
3. In aanmerking komende dieren moeten worden geslacht in slachthuizen die niet worden gebruikt voor het slachten van andere runderen dan die welke in het kader van een „Date-based Scheme” of van een „Certified Herds Scheme” worden geslacht.
4. De bevoegde autoriteit moet zich ervan vergewissen dat de in de uitsnijderijen toegepaste methoden garanderen dat de onderstaande lymfeknopen zijn verwijderd:

de popliteale, de ischiatische, de oppervlakkige inguinale, de diepliggende inguinale, de mediaal en lateraal iliacale, de renale, de prefemorale, de lumbaire, de costocervicale, de sternale, de prescapulaire, de axillaire en de caudaal diepliggende cervicale lymfeknopen.
5. Tot de slachting moet het vlees aan de hand van een officieel systeem voor tracerings tot aan het in aanmerking komende dier of, na het uitsnijden, tot aan de dieren die bij het uitsnijden deel uitmaken van dezelfde partij kunnen worden getraceerd. Na het slachten moeten het verse vlees en de producten, bedoeld in deel I, aan de hand van etiketten tot aan het in aanmerking komende dier kunnen worden getraceerd, zodat de betrokken zending uit de markt kan worden genomen. Voor voeder voor gezelschapsdieren moet tracerings mogelijk zijn aan de hand van de begeleidende documenten en de geregistreerde gegevens.
6. Alle goedgekeurde in aanmerking komende kadavers moeten worden voorzien van een individueel nummer dat aan het oormerknummer is gerelateerd.
7. De lidstaat moet beschikken over gedetailleerde protocollen betreffende:
 - a) tracerings en controles vóór het slachten;
 - b) controles tijdens het slachten;
 - c) de controles tijdens de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren;
 - d) alle etiketterings- en certificeringsvereisten na het slachten tot op het verkooppunt.
8. De bevoegde autoriteit moet een regeling instellen voor de registratie van de gegevens betreffende de overeenstemmingscontroles, om te kunnen aantonen dat de controles zijn verricht.

De inrichting

9. Om te worden erkend moet een inrichting een systeem ontwerpen en toepassen aan de hand waarvan in aanmerking komend vlees en/of in aanmerking komende producten kunnen worden geïdentificeerd en aan de hand waarvan alle vlees tot aan het in aanmerking komende dier of, na het uitsnijden, tot aan de dieren die bij het uitsnijden deel uitmaakten van dezelfde partij, kan worden getraceerd. Het systeem moet garanderen dat alle vlees en alle producten van dierlijke oorsprong in elk stadium kunnen worden getraceerd en de geregistreerde gegevens moeten ten minste twee jaar worden bewaard. Gedetailleerde gegevens over het toe te passen systeem worden door de directie van de inrichting schriftelijk aan de bevoegde autoriteit bezorgd.
10. De bevoegde autoriteit moet het door de inrichting ingestelde systeem evalueren, erkennen en controleren, om ervoor zorg te dragen dat de verschillende categorieën producten volledig gescheiden worden gehouden en tracerend in alle richtingen mogelijk is.

Certified Herds Scheme (CHS — regeling gecertificeerde beslagen)

- III. Vers vlees zonder been waarvan alle aanhangend weefsel, met inbegrip van zichtbaar zenuwweefsel en lymfweefsel, is verwijderd, dat is verkregen van in aanmerking komende dieren uit in categorie 5 ingedeelde landen of gebieden daarvan, en van dat vlees afgeleide producten van dierlijke oorsprong, zoals bedoeld in deel I, mogen in de handel worden gebracht overeenkomstig artikel 16, lid 3, tweede alinea, op voorwaarde dat het vlees is verkregen van dieren waarvoor is gecertificeerd dat zij aan de in punt 2 bedoelde voorwaarden voldoen, en die uit beslagen komen waarin zich in de laatste zeven jaar geen enkel geval van BSE heeft voorgedaan en waarvoor aan de hand van een certificaat wordt verklaard dat zij aan de in punt 1 bedoelde voorwaarden voldoen, en op voorwaarde dat het vlees is verkregen in inrichtingen die aan de in punt 11 bedoelde voorwaarden voldoen. De bevoegde autoriteit draagt er zorg voor dat aan de in de punten 3 tot en met 10 en de in punt 12 bepaalde voorwaarden betreffende het computersysteem voor tracerend en de controles wordt voldaan.

Voorwaarden ten aanzien van beslagen

1. a) een beslag is een groep dieren die een zelfstandige en aparte eenheid vormen, dat wil zeggen een groep dieren die volledig gescheiden van alle andere groepen dieren wordt beheerd, gehuisvest en gehouden, met voor het beslag en voor elk dier individuele identificatienummers;
- b) een beslag komt in aanmerking wanneer gedurende ten minste zeven jaar bij geen enkel dier van dat beslag of dat tot dat beslag heeft behoord, een geval van BSE is bevestigd of zich een verdacht geval heeft voorgedaan, waarbij de diagnose BSE niet is uitgesloten;
- c) in afwijking van het bepaalde onder b) mag een beslag dat nog geen zeven jaar bestaat, als in aanmerking komend worden aangemerkt, nadat het door de bevoegde veterinaire autoriteit aan een grondig onderzoek is onderworpen, mits:
 - i) alle dieren die in het nieuw opgezette beslag zijn geboren of binnengebracht, aan punt 2, onder a), d) en e), voldeden en
 - ii) het beslag gedurende het gehele bestaan aan het bepaalde onder b) heeft voldaan;
- d) wanneer een nieuw beslag wordt opgezet op een bedrijf waar BSE werd bevestigd bij een dier dat nog deel uitmaakt van een beslag van dat bedrijf of daarvan deel heeft uitgemaakt, kan het nieuw opgezette beslag slechts in aanmerking komen na een grondig onderzoek door de bevoegde veterinaire autoriteit, waarbij deze heeft geconstateerd dat aan elk van de onderstaande voorwaarden wordt voldaan:
 - i) alle voorheen op hetzelfde bedrijf gehouden dieren van het betrokken beslag zijn verwijderd of gedood,
 - ii) alle voeder is verwijderd en vernietigd en alle voederrecipiënten zijn grondig gereinigd,
 - iii) alle gebouwen zijn volledig geruimd en grondig gereinigd alvorens er nieuwe dieren werden toegelaten,
 - iv) aan alle onder c) genoemde voorwaarden is voldaan.

Voorwaarden ten aanzien van dieren

2. a) alle gegevens inzake geboorte, identiteit en verplaatsingen van elk dier worden in een officieel computersysteem voor tracerend geregistreerd;
- b) het dier is ouder dan zes, doch jonger dan dertig maanden, waarbij de leeftijd wordt bepaald op basis van de in een officieel computerbestand geregistreerde geboortedatum;
- c) het moederdier heeft nog gedurende ten minste zes maanden na de geboorte geleefd;
- d) het moederdier heeft geen BSE opgelopen en wordt er evenmin van verdacht BSE te hebben opgelopen;
- e) het beslag waarin het dier is geboren en alle beslagen waarvan het dier ooit deel heeft uitgemaakt, komen in aanmerking.

Computersysteem voor tracering

3. Het in punt 2, onder a), bedoelde officiële computersysteem voor tracering wordt slechts erkend als het reeds lang genoeg operationeel is om alle informatie over leven en verplaatsingen van de dieren te bevatten die nodig is om te kunnen nagaan of aan de bij deze verordening vastgestelde eisen wordt voldaan, en alleen voor dieren die zijn geboren nadat het systeem operationeel is geworden. In een computer opgeslagen gegevens die betrekking hebben op een periode voorafgaande aan het tijdstip waarop het systeem operationeel is geworden, worden in dit verband niet aanvaard.

Controles

4. Wanneer een voor slachting aangeboden dier of een met die slachting verband houdende omstandigheid niet in overeenstemming is met de vereisten van deze verordening, moet het dier automatisch worden afgewezen en het paspoort ervan worden ingetrokken. Indien die informatie pas na het slachten beschikbaar komt, moet de bevoegde autoriteit onverwijld de afgifte van certificaten stopzetten en de reeds afgegeven certificaten intrekken. Indien de verzending reeds heeft plaatsgevonden, moet de bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming in kennis stellen. De bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming moet de nodige maatregelen treffen.
5. In aanmerking komende dieren moeten worden geslacht in slachthuizen die uitsluitend worden gebruikt voor het slachten van dieren in het kader van een „Date-based Scheme” of van een „Certified Herds Scheme”.
6. De bevoegde autoriteit moet zich ervan vergewissen dat de in de uitsnijderijen toegepaste methoden garanderen dat de onderstaande lymfeknopen zijn verwijderd:

de popliteale, de ischiatische, de oppervlakkige inguinale, de diepliggende inguinale, de mediaal en lateraal iliacaal, de renale, de prefemorale, de lumbaire, de costocervicale, de sternale, de prescapulaire, de axillaire en de caudaal diepliggende cervicale lymfeknopen.
7. Tot de slachting moet het vlees aan de hand van het computersysteem voor tracering tot in het beslag van het in aanmerking komende dier of, na het uitsnijden, tot aan de dieren die bij het uitsnijden deel uitmaakten van dezelfde partij, kunnen worden getraceerd. Na het slachten moeten het verse vlees en de producten, bedoeld in deel I, aan de hand van etiketten, tot in het beslag van oorsprong kunnen worden getraceerd, zodat de betrokken zending uit de markt kan worden genomen. Voor voeder voor gezelschapsdieren moet tracering mogelijk zijn aan de hand van de begeleidende documenten en de geregistreerde gegevens.
8. Alle goedgekeurde in aanmerking komende kadavers moeten worden voorzien van een individueel nummer dat aan het oormerknummer is gerelateerd.
9. De lidstaat moet beschikken over gedetailleerde protocollen betreffende:
 - a) tracering en controles vóór het slachten;
 - b) controles tijdens het slachten;
 - c) de controles tijdens de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren;
 - d) alle etiketterings- en certificeringsvereisten na het slachten tot op het verkooppunt.
10. De bevoegde autoriteit moet een regeling instellen voor de registratie van de gegevens betreffende de overeenstemmingscontroles, om te kunnen aantonen dat de controles zijn verricht.

De inrichting

11. Om te worden erkend moet een inrichting een systeem ontwerpen en toepassen aan de hand waarvan in aanmerking komend vlees en/of in aanmerking komende producten kunnen worden geïdentificeerd, en aan de hand waarvan alle vlees tot aan het beslag van oorsprong of, na het uitsnijden, tot aan de dieren die bij het uitsnijden deel uitmaakten van dezelfde partij, kan worden getraceerd. Het systeem moet garanderen dat alle vlees en alle producten van dierlijke oorsprong in elk stadium kunnen worden getraceerd en de geregistreerde gegevens moeten ten minste twee jaar worden bewaard. Gedetailleerde gegevens over het toe te passen systeem worden door de directie van de inrichting schriftelijk aan de bevoegde autoriteit bezorgd.
12. De bevoegde autoriteit moet het door de inrichting ingestelde systeem evalueren, erkennen en controleren, om ervoor zorg te dragen dat de verschillende categorieën producten volledig gescheiden worden gehouden en tracering in alle richtingen mogelijk is.

HOOFDSTUK D

Voorwaarden voor de uitvoer

Voor levende runderen en de daarvan afgeleide producten van dierlijke oorsprong gelden, wat de uitvoer naar derde landen betreft, de voorschriften van deze verordening voor het intracommunautair handelsverkeer.

BIJLAGE IX

INVOER IN DE GEMEENSCHAP VAN LEVENDE DIEREN, EMBRYO'S, EICELLEN EN PRODUCTEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG

HOOFDSTUK A

Bij de invoer uit landen of gebieden van categorie 1 houdt de bevoegde autoriteit voor runderen en alle producten van oorsprong van runderen waarvoor deze verordening specifieke regels voorschrijft, rekening met de overlegging van een internationaal diergezondheidscertificaat waaruit blijkt dat het land of het gebied voldoet aan de voorwaarden van bijlage II, hoofdstuk C, om in deze categorie te worden ingedeeld.

HOOFDSTUK B

Invoer van runderen

- A. Voor de invoer van runderen uit landen of gebieden van categorie 2 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
- a) het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten, verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 - b) de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde runderen geïdentificeerd zijn met een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van koeien die van BSE verdacht zijn.
- B. Voor de invoer van runderen uit landen of gebieden van categorie 3 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde runderen
 - geïdentificeerd zijn met een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden, en geen nakomelingen zijn van koeien die van BSE verdacht zijn of waarbij BSE is bevestigd, en
 - geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste 7 jaar geen enkel geval van BSE bevestigd is, of
 - geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast.
- C. Voor de invoer van runderen uit landen of gebieden van categorie 4 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de voor uitvoer naar de Gemeenschap geselecteerde runderen:
 - a) geïdentificeerd zijn met een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van koeien die van BSE verdacht zijn of waarbij BSE is bevestigd, en
 - b) geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste 7 jaar geen enkel geval van BSE bevestigd is, of
 - c) geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast.
- D. Voor de invoer van runderen uit landen of gebieden van categorie 5 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
1. het vervoederen aan landbouwhuisdieren van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de zieke runderen gedood en volledig vernietigd worden, evenals
 - a) waar het koeien betreft, de laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar voordat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,
 - b) alle runderen die tot hetzelfde cohort behoren,indien zij nog in het land of het gebied in leven zijn;

3. de voor uitvoer naar de Gemeenschap geselecteerde runderen
 - a) geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoederen aan landbouwhuisdieren van meel met van zoogdieren afgeleide eiwitten, daadwerkelijk is toegepast,
 - b) geïdentificeerd zijn met een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van koeien die van BSE verdacht zijn of waarbij BSE bevestigd is,
en
 - c) geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar nooit een geval van BSE is bevestigd en die alleen runderen bevatten die op het bedrijf geboren zijn of afkomstig zijn van beslagen met dezelfde gezondheidsstatus, of
 - d) geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste 7 jaar geen enkel geval van BSE is bevestigd, en die alleen runderen bevatten die op het bedrijf geboren zijn of afkomstig zijn van een beslag met dezelfde gezondheidsstatus.

HOOFDSTUK C

Invoer van vers vlees en producten van dierlijke oorsprong van runderen

- A. Voor de invoer van vers vlees (met of zonder been) en producten van dierlijke oorsprong van runderen uit landen of gebieden van categorie 2 is een internationaal gezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast.
- B. Voor de invoer van vers vlees (met of zonder been) en producten van dierlijke oorsprong van runderen uit landen of gebieden van categorie 3 is een internationaal gezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 - a) het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 - b) het vers vlees of de producten van dierlijke oorsprong van runderen die voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemd zijn, geen in bijlage V bedoeld gespecificeerd risicomateriaal bevatten en niet daarvan afgeleid zijn en geen separatorvlees bevatten dat verkregen is van het kopbeen of de wervelkolom.
- C. Voor de invoer van vers vlees (met of zonder been) en vleesproducten van runderen uit landen of gebieden van categorie 4 is een internationaal gezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. het vers vlees of de producten van dierlijke oorsprong van runderen die voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemd zijn, geen in bijlage V bedoeld gespecificeerd risicomateriaal bevatten en niet daarvan afgeleid zijn en geen separatorvlees bevatten dat verkregen is van het kopbeen of de wervelkolom.
- D. Invoer van vers vlees en vleesproducten van runderen uit landen of gebieden van categorie 5 is verboden, met uitzondering van de in bijlage VIII, hoofdstuk C, onder punt I, genoemde producten van dierlijke oorsprong. Laatstbedoelde producten moeten vergezeld gaan van een internationaal gezondheidscertificaat waaruit blijkt dat:
 1. zij aan de voorwaarden van artikel 16, lid 2, en van de punten II en III van hoofdstuk C van bijlage VIII voldoen;
 2. vleesproducten die voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemd zijn, geen in hoofdstuk F bedoeld product bevatten, noch in bijlage V bedoeld gespecificeerd risicomateriaal bevatten, noch daarvan afgeleid zijn;
 3. er een traceringsysteem bestaat waarmee de bedrijven van oorsprong opgespoord kunnen worden waarvan het verse vlees en de vleesproducten die bestemd zijn voor uitvoer naar de Gemeenschap, afkomstig zijn;
 4. alle runderen waarvan het vlees of de vleesproducten die bestemd zijn voor uitvoer naar de Gemeenschap, afkomstig zijn:
 - a) geïdentificeerd zijn met behulp van een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden,
 - b) geen nakomelingen zijn van koeien die van BSE verdacht zijn of waarbij BSE bevestigd is en
 - geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoederen aan landbouwhuisdieren van van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast, of
 - geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waarin sinds ten minste zeven jaar geen enkel geval van BSE is bevestigd;
 5. het vervoederen aan landbouwhuisdieren van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;

6. de zieke dieren gedood en volledig vernietigd worden, evenals
 - a) waar het koeien betreft, de laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar voordat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,
 - b) alle runderen die tot dezelfde cohort behoren,indien zij in het land of gebied nog in leven zijn.

HOOFDSTUK D

Invoer van eicellen en embryo's van runderen

- A. Voor de invoer van embryo's en eicellen van runderen uit landen of gebieden van categorie 2 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de embryo's en eicellen gewonnen, behandeld en opgeslagen zijn overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen A en B bij Richtlijn 89/556/EEG ⁽¹⁾.
- B. Voor de invoer van embryo's en eicellen van runderen uit landen of gebieden van categorie 3 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde embryo's en eicellen afkomstig zijn van koeien die:
 - a) geïdentificeerd zijn met behulp van een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van met BSE besmette koeien,
 - b) geen nakomelingen zijn van met BSE besmette of van besmetting verdachte koeien,
 - c) bij het winnen van het embryo niet verdacht waren van BSE;
 3. de embryo's en eicellen gewonnen, behandeld en opgeslagen zijn overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen A en B bij Richtlijn 89/556/EEG.
- C. Voor de invoer van embryo's en eicellen van runderen uit landen of gebieden van categorie 4 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 1. het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde eicellen en embryo's afkomstig zijn van koeien die:
 - a) geïdentificeerd zijn met behulp van een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van met BSE besmette of van besmetting verdachte koeien,
 - b) niet besmet zijn met BSE,
 - c) bij het winnen van het embryo niet verdacht waren van BSE, en
 - i) ofwel geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoederen aan herkauwers van van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast,
 - ii) ofwel geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste 7 jaar geen enkel geval van BSE bevestigd is;
 3. de embryo's en eicellen gewonnen, behandeld en opgeslagen zijn overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen A en B bij Richtlijn 89/556/EEG.
- D. Voor de invoer van embryo's en eicellen van runderen uit landen of gebieden van categorie 5 is een internationaal diergezondheidscertificaat vereist waaruit blijkt dat:
 1. het vervoederen aan landbouwhuisdieren van van zoogdieren afgeleide eiwitten verboden is en het verbod daadwerkelijk is toegepast;
 2. de zieke runderen en, waar het koeien betreft, de laatste nakomelingen die geboren zijn in de laatste twee jaar voordat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan, indien nog in leven in het land of gebied, gedood en volledig vernietigd worden;
 3. de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde embryo's en eicellen afkomstig zijn van koeien die:
 - a) geïdentificeerd zijn met behulp van een permanent identificatiesysteem waarmee het moederdier en het beslag van oorsprong opgespoord kunnen worden en geen nakomelingen zijn van koeien die verdacht waren van BSE of waarbij BSE bevestigd is,
 - b) niet besmet zijn met BSE;

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 94/113/EG van de Commissie (PB L 53 van 24.2.1994, blz. 23).

- c) bij het winnen van het embryo niet verdacht waren van besmetting met BSE, en
 - i) geboren zijn na de datum met ingang waarvan het verbod op het vervoeren aan landbouwhuisdieren van van zoogdieren afgeleide eiwitten daadwerkelijk is toegepast, of
 - ii) nooit gevoederd zijn met van zoogdieren afgeleide eiwitten en geboren en opgefokt zijn en altijd verbleven hebben in beslagen waar sinds ten minste 7 jaar geen enkel geval van BSE bevestigd is en die alleen runderen bevatten die op het bedrijf geboren zijn of afkomstig zijn van een beslag met dezelfde gezondheidsstatus;
- 4. de eicellen en embryo's gewonnen, behandeld en opgeslagen zijn overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen A en B bij Richtlijn 89/556/EEG.

HOOFDSTUK E

Invoer van schapen en geiten

In de Gemeenschap ingevoerde schapen en geiten moeten voldoen aan voorschriften die dezelfde gezondheidsgaranties bieden als die welke bij deze verordening of uit hoofde van deze verordening zijn voorgeschreven.

HOOFDSTUK F

Invoer in de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de in bijlage VIII, hoofdstuk C, bedoelde producten van dierlijke oorsprong uit in categorie 5 ingedeelde derde landen of gebieden daarvan is verboden wanneer zij de onderstaande, van herkauwers afgeleide producten of materialen bevatten of daarvan zijn afgeleid:

- separatorvlees;
- voor het voer van fokdieren bestemd dicalciumfosfaat;
- gelatine, tenzij vervaardigd uit huiden of vellen;
- gesmolten vet van herkauwers en daarvan afgeleide producten, behalve wanneer zij vervaardigd zijn van diverse vetweefsels die zelf geschikt verklaard zijn voor de menselijke consumptie, of van grondstoffen die verwerkt zijn met inachtneming van de normen van Beschikking 1999/534/EG.

HOOFDSTUK G

Bij invoer uit niet in categorie 1 ingedeelde derde landen of gebieden daarvan wordt in de desbetreffende certificaten die volgens de communautaire wetgeving zijn voorgeschreven, de onderstaande, door de bevoegde autoriteit van het land van productie ondertekende aanvullende verklaring opgenomen:

„Het product van dierlijke oorsprong bevat geen gespecificeerd risicomateriaal als omschreven in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie en bestrijding van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën, en is daar niet van afgeleid, en bevat ook geen separatorvlees van kopbeenderen of de wervelkolom van runderen. Voor het slachten zijn de dieren niet bedwelmend door een gasinjectie in de schedelholte, en zij zijn niet onmiddellijk gedood volgens dezelfde methode. Zij zijn evenmin geslacht, na bedwelmend, door middel van vernietiging van het weefsel van het centrale zenuwstelsel met een lang, staafvormig, in de schedelholte ingebracht instrument.”.

BIJLAGE X

REFERENTIELABORATORIA, BEMONSTERING EN LABORATORIUMTECHNIEKEN

HOOFDSTUK A

Nationale referentielaboratoria

1. Het aangewezen nationale referentielaboratorium:
 - a) moet beschikken over voorzieningen en het nodige gekwalificeerde personeel om te allen tijde, en vooral wanneer de betrokken ziekte voor het eerst uitbreekt, het type en de stam van het agens van de TSE te bepalen en de resultaten te bevestigen die door regionale diagnostische laboratoria zijn verkregen. Wanneer het zelf niet bij machte is het stamtype van het agens te identificeren, dient het een procedure op te zetten om ervoor zorg te dragen dat de identificatie van de stam plaatsvindt in het intracommunautaire referentielaboratorium;
 - b) moet de in de regionale diagnostische laboratoria gebruikte diagnosemethoden verifiëren;
 - c) is verantwoordelijk voor de coördinatie van de diagnosesnormen en -methoden die in de lidstaat worden gebruikt. Daartoe
 - kan het diagnostische reagentia aan het door de lidstaat erkende laboratorium verstrekken,
 - dient het de kwaliteit van alle in de lidstaat gebruikte diagnostische reagentia te controleren,
 - dient het periodiek vergelijkende tests te organiseren,
 - dient het isolaten, of daarmee overeenkomende weefsels, van de agentia van de betrokken ziekte, dan wel isolaten of daarmee overeenkomende weefsels die die agentia bevatten, te bewaren voor alle gevallen die in de lidstaat zijn bevestigd,
 - wordt het belast met de bevestiging van de resultaten die in de door de lidstaat aangewezen diagnostische laboratoria zijn verkregen;
 - d) dient het samen te werken met het communautaire referentielaboratorium.
2. In afwijking van punt 1 maken lidstaten die geen nationaal referentielaboratorium hebben, gebruik van de diensten van het communautaire referentielaboratorium of van de nationale referentielaboratoria van andere lidstaten.
3. De nationale referentielaboratoria zijn:

Duitsland:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Tübingen Postfach 1149 D-72001 Tübingen
Oostenrijk:	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
België	CODA-CERVA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussel
Denemarken:	Danish Veterinary Laboratory Bülowsvej 27 DK-1790 Copenhagen V
Spanje:	1. Laboratorio de la Facultad de Veterinaria Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica) Zaragoza Spanje 2. Laboratorio Central de Veterinaria de Algete Madrid Spanje (alleen BSE-tests als bedoeld in bijlage IV a van Besluit 98/272/EG)

Finland:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Frankrijk:	Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier BP 7033 F-69342 Lyon Cedex
Griekenland:	1. Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine University of Thessaloniki Giannitson & Voutyra St. GR-54627 Thessaloniki 2. Athens Centre of Veterinary Institutes Laboratory of Pathology 25 Neapoleos St. GR-14310 Athens
Ierland:	The Central Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock Dublin 15 Ierland
Italië	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte Liguria e Valle D'Aosta CEA Via Bologna I-148-10150 Torino
Luxemburg:	Laboratory „CERVA” CODA-VAR Centre d'Etude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Groeselenberg 99 B-1180 Brussel
Nederland:	Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid Edelhertweg 15 Postbus 65 8200 AB Lelystad Nederland
Portugal:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica, 701 P-1500 Lisboa
Verenigd Koninkrijk:	The Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB Verenigd Koninkrijk
Zweden:	The National Veterinary Institute SE-75189 Uppsala

HOOFDSTUK B

Communautair referentielaboratorium

1. Het communautaire referentielaboratorium voor TSE's is:

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Verenigd Koninkrijk

2. De bevoegdheden en taken van het communautaire referentielaboratorium zijn:
 - a) het coördineren, in overleg met de Commissie, van de methoden die in de lidstaten worden gebruikt bij de diagnose van TSE's, met name door:
 - het opslaan en leveren van overeenkomstig weefsel dat het agens bevat, voor de ontwikkeling of de productie van de relevante diagnostische tests, of het typeren van de stammen van het agens,
 - het leveren van standaardsera en andere referentiereagentia aan de nationale referentielaboratoria met het oog op de normalisatie van de in de lidstaten gebruikte tests en reagentia,
 - het aanleggen en bewaren van een collectie overeenkomstige weefsels die agentia en stammen van TSE's bevatten,
 - het periodiek organiseren van vergelijkende tests van diagnostische procedures op communutair niveau,
 - het verzamelen en verwerken van gegevens en informatie over de in de Gemeenschap gebruikte diagnosemethoden en van de uitkomsten van de in de Gemeenschap uitgevoerde tests,
 - het typeren van isolaten van het TSE-agens aan de hand van de recentste methoden, met het oog op een beter inzicht in de epidemiologie van de ziekte,
 - het op de hoogte blijven van de ontwikkelingen inzake bewaking, epidemiologie en preventie van TSE op wereldvlak,
 - het bijhouden van expertise inzake prionziekten met het oog op een snelle differentiële diagnose,
 - het verwerven van een grondige kennis inzake de opstelling en het gebruik van diagnostische methoden voor de bestrijding en uitroeiing van TSE's;
 - b) het actief meewerken aan de diagnose van uitbraken van TSE's in de lidstaten, door monstes van met TSE besmette dieren te onderzoeken met het oog op bevestiging van de diagnose, typering en epidemiologisch onderzoek;
 - c) het bevorderen van de scholing of bijscholing van deskundigen inzake laboratoriumdiagnose met het oog op harmonisatie van de diagnosetechnieken in de gehele Gemeenschap.

HOOFDSTUK C

Bemonstering en laboratoriumonderzoek

1. **Bemonstering en laboratoriumonderzoek naar BSE bij runderen**

1.1. Bemonstering

De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat de bemonstering geschiedt volgens de methoden en protocollen van de meest recente uitgave van het Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE). Bij gebreke van dergelijke methoden en protocollen ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat er een passende bemonstering plaatsvindt voor een correcte uitvoering van de onderzoeken.

1.2. Laboratoriumonderzoek

1.2.1. *Verdachte gevallen*

Runderweefsels die overeenkomstig artikel 12, lid 2, voor onderzoek naar een laboratorium worden gestuurd moeten een histopathologisch onderzoek ondergaan in overeenstemming met het Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins van de meest recente uitgave van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE), tenzij het materiaal autolyse heeft ondergaan. Wanneer het resultaat van het histopathologisch onderzoek onduidelijk of negatief is of het materiaal autolyse heeft ondergaan, wordt het weefsel onderzocht volgens een andere diagnostische methode van bovengenoemd Handboek (immunocytochemie, immunoblottest of aantonen van karakteristieke fibrillen door elektronenmicroscopie).

1.2.2. *Dieren die onderzocht worden in het kader van het jaarlijkse programma van toezicht*

Runderen die onderzocht worden in het kader van het jaarlijks programma voor toezicht overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk A, deel I en het gerichte programma van toezicht overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk A, deel III, moeten één van de in punt 4 bedoelde tests ondergaan.

Wanneer het resultaat van de snelle test onderdelijk of positief is, moeten de weefsels van een histopathologisch onderzoek van de hersenstam onderworpen worden overeenkomstig de meest recente uitgave van het handboek, tenzij het materiaal autolyse heeft ondergaan of om een andere reden niet geschikt is voor een histopathologisch onderzoek. Wanneer het resultaat van het histopathologisch onderzoek onduidelijk of negatief is of het materiaal autolyse heeft ondergaan, wordt het weefsel onderzocht met een van de andere in punt 1.2.1 genoemde diagnostische methoden; dat moet echter een andere methode zijn dan die welke in het onderzoek uit hoofde van het programma van toezicht gebruikt is.

1.3. Interpretatie van de resultaten

Een in punt 1.2.1 bedoeld dier wordt als een positief BSE-geval beschouwd als het resultaat van één van de tests positief is.

Een in punt 1.2.2 bedoeld dier wordt als een positief BSE-geval beschouwd als het resultaat van het onderzoek uit hoofde van het programma van toezicht onduidelijk of positief is en

- het resultaat van het daaropvolgende histopathologisch onderzoek positief is, of
- het resultaat van een andere in punt 1.2.1 genoemde diagnostische methode positief is.

2. **Bemonstering en laboratoriumonderzoek naar TSE's bij schapen en geiten**

De bemonstering van het laboratoriumonderzoek naar scrapie bij schapen en geiten worden uitgevoerd volgens de methoden en de protocollen van de meest recente uitgave van het handboek.

De regels voor de bemonstering en het laboratoriumonderzoek naar BSE bij schapen en geiten worden volgens de procedure van artikel 24, lid 2, vastgesteld.

3. **Bevestiging van andere TSE's**

De tests ter bevestiging van een vermoedelijke aanwezigheid van een andere TSE dan bedoeld in de punten 1 en 2, dienen tenminste een histopathologisch onderzoek van hersenweefsel te omvatten. De bevoegde autoriteit kan, indien zij dat noodzakelijk acht, ook eisen dat andere laboratoriumtests worden gebruikt, zoals immunocytochemische en immunodiagnostische tests voor de opsporing van met scrapie samenhangende fibrillen („scrapie associated fibrils”). Wanneer het eerste histopathologisch onderzoek negatief is, moet er ten minste één ander laboratoriumonderzoek als bedoeld in de vorige zin verricht worden. Bij een eerste uitbraak van de ziekte dienen alle drie de tests te worden uitgevoerd.

4. **Snelle tests**

Voor de uitvoering van de in artikel 5, lid 3 en artikel 6, lid 1, bedoelde tests worden de volgende methoden gebruikt als snelle tests in de zin van deze verordening:

- Test gebaseerd op een western-blottingtechniek voor het opsporen van het protease-resistente fragment PrP^{Res} (priontest);
- Chemiluminiscentie-Elisa-test met een extractiemethode en een Elisa-techniek waarbij een versterkt chemiluminiscent reagens gebruikt wordt (Enfer-test);
- Immunoassay („sandwich”-methode) voor het opsporen van PrP^{Res} na denaturatie- en concentratiestappen (CEA-test).

5. **Alternatieve tests**

(nader te bepalen)

BIJLAGE XI

OVERGANGSMAATREGELEN

IN ARTIKEL 22 BEDOELDE OVERGANGSMAATREGELEN

A. **Betreffende de verwijdering van gespecificeerd risicomateriaal**

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat het hieronder vermelde gespecificeerde risicomateriaal verwijderd en vernietigd wordt overeenkomstig de punten 6 t/m 11.
 - a) De onderstaande weefsels worden aangewezen als gespecificeerd risicomateriaal:
 - i) de schedel, inclusief de hersenen en de ogen, de amandelen en het ruggenmerg van runderen van meer dan 12 maanden oud, alsmede de ingewanden van de twaalfvingerige darm tot en met het rectum van runderen, ongeacht de leeftijd;
 - ii) de schedel, inclusief de hersenen en de ogen, de amandelen en het ruggenmerg van schapen en geiten van meer dan twaalf maanden oud of waarbij een van de blijvende snijtanden door het tandvlees is gebroken en de milt van schapen en geiten, ongeacht de leeftijd.
 - b) Behalve het in punt 1, onder a, vermelde gespecificeerde risicomateriaal, moeten in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede in Portugal, met uitzondering van het Autonoom Gebied der Azoren, de onderstaande weefsels als gespecificeerd risicomateriaal worden aangewezen:
 - i) de gehele kop, exclusief de tong, maar inclusief de hersenen, de ogen, de ganglia semilunares en de amandelen; de zwezerik, de milt en het ruggenmerg van runderen van meer dan zes maanden oud, alsmede de ingewanden van de twaalfvingerige darm tot en met het rectum van runderen ongeacht de leeftijd;
 - ii) de wervelkolom, met inbegrip van de ganglia van de achterwortel, van runderen van meer dan 30 maanden oud.
2. Gespecificeerd risicomateriaal of daarvan afkomstig verwerkt materiaal mag niet vervoerd worden, tenzij voor eventuele verbranding, overeenkomstig punt 11, of in voorkomend geval, punt 7, onder b).
3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de kopbeenderen en de wervelkolom van runderen, schapen en geiten niet gebruikt worden voor de productie van separatorvlees.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat het na bedwelming vernietigen van het weefsel van het centrale zenuwstelsel met een lang, staafvormig instrument dat in de schedelholte wordt ingebracht, op hun grondgebied niet wordt toegepast bij runderen, schapen en geiten waarvan het vlees voor menselijke of dierlijke consumptie bestemd is.
5. Het in punt 1, onder a), genoemde risicomateriaal wordt na 31 maart 2001 niet in de Gemeenschap ingevoerd.

Op de onderstaande producten van dierlijke oorsprong zijn beperkingen op de invoer in de Gemeenschap van toepassing:

 - *vers vlees*: vlees als omschreven in Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees;
 - *gehakt vlees en vleesbereidingen*: gehakt vlees en vleesbereidingen zoals omschreven in Richtlijn 94/65/EG ⁽¹⁾;
 - *vleesproducten*: vleesproducten zoals omschreven in Richtlijn 77/99/EEG;
 - *verwerkte dierlijke eiwitten* zoals bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG;
 - *de ingewanden van runderen*, zoals bedoeld in artikel 2, onder b), alinea v), van Richtlijn 77/99/EEG ⁽²⁾:
 - a) Wanneer bovenstaande producten van dierlijke oorsprong die van runderen, schapen of geiten afkomstig materiaal bevatten na 31 maart 2001 uit derde landen of gebieden daarvan in de Gemeenschap worden ingevoerd, dient het voorgeschreven gezondheidscertificaat vergezeld te gaan van de onderstaande, door de bevoegde autoriteit van het land van productie ondertekende verklaring:

„Het product van dierlijke oorsprong bevat geen product als bedoeld in bijlage IX van Hoofdstuk F van Verordening (EG) nr. 999/2001 van 12 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën en is daar niet van afgeleid, noch van na 31 maart 2001 geproduceerd gespecificeerd risicomateriaal als omschreven in bijlage V van deze verordening, en bevat ook geen na 31 maart 2001 geproduceerd separatorvlees van kopbeenderen of de wervelkolom van runderen, schapen of geiten. De dieren zijn niet later dan 31 maart 2001 geslacht en daarvoor niet bedwelmd door een gasinjectie in de schedelholte, zijn niet onmiddellijk gedood met dezelfde methode en zijn niet geslacht volgens de methode waarbij na bedwelming van het dier het weefsel van het centrale zenuwstelsel met een lang, staafvormig, in de schedelholte ingebracht instrument wordt vernietigd.”.

⁽¹⁾ Richtlijn 94/65/EG van de Raad van 14 december 1994 tot vaststelling van voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van gehakt vlees en vleesbereidingen (PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10).

⁽²⁾ Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesproducten (PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG van de Raad (PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25).

- b) De verwijzingen in dit artikel naar „producten van dierlijke oorsprong” gelden alleen de in dit punt opgesomde producten van dierlijke oorsprong en hebben geen betrekking op andere producten van dierlijke oorsprong die dergelijke producten van dierlijke oorsprong bevatten of daarvan afkomstig zijn.
6. Het bepaalde in punt 5 is alleen van toepassing op de invoer uit derde landen
- a) die bij de Commissie geen dossier hebben ingediend ter ondersteuning van hun verzoek om vrijstelling van deze voorschriften;
 - b) die wel een dergelijk dossier hebben ingediend, waarvoor de risicoanalyse echter een negatief resultaat heeft opgeleverd.
7. De lidstaten verrichten frequent officiële controles om na te gaan of deze bijlage correct wordt uitgevoerd en zien erop toe dat er maatregelen worden getroffen om verontreiniging te vermijden, met name in de slachthuizen, uitsnijderijen, inrichtingen voor de verwerking van dierlijk afval, verwerkingsbedrijven van hoog-risico-materiaal en overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 90/667/EEG door de lidstaten erkende inrichtingen, punten van verkoop aan de consument, stortplaatsen en andere opslag- of verbrandingsinstallaties. De lidstaten voeren met name een regeling in om te waarborgen en te controleren dat:
- a) gespecificeerd risicomateriaal dat gebruikt voor de productie van de in artikel 1, lid 2, genoemde producten uitsluitend voor het toegestane doel gebruikt wordt;
 - b) gespecificeerd risicomateriaal, vooral als het in een andere inrichting of ruimte dan een slachthuis uitgenomen wordt, volledig gescheiden blijft van ander afval dat niet verbrand wordt, gescheiden verzameld wordt en overeenkomstig de punten 1 en 8 t/m 11 wordt vernietigd. De lidstaten kunnen toestaan dat er koppen of kadavers met gespecificeerd risicomateriaal naar een andere lidstaat worden vervoerd als deze daarmee en met de specifieke voorwaarden waaronder dit vervoer moet plaatsvinden, heeft ingestemd.
8. De lidstaten zien erop toe dat gespecificeerd risicomateriaal wordt verwijderd in:
- a) een slachthuis;
 - b) uitsnijderijen, verwerkingsbedrijven voor hoog-risico-materiaal of inrichtingen als bedoeld in de artikelen 3 en 7 van Richtlijn 90/667/EEG, onder toezicht van een door de bevoegde autoriteit aangewezen ambtenaar. Die inrichtingen moeten daartoe door de bevoegde autoriteit zijn erkend.
- Evenwel mag de werfelkolom op het op hun grondgebied gelegen punt van verkoop aan de consument worden verwijderd.
- Wanneer van dode dieren die niet voor de menselijke consumptie geslacht zijn, het gespecificeerd risicomateriaal niet verwijderd is, moeten de delen van het kadaver die gespecificeerd risicomateriaal bevatten dan wel het gehele kadaver als gespecificeerd risicomateriaal behandeld worden.
9. De lidstaten zien erop toe dat al het gespecificeerde risicomateriaal bij verwijdering onmiddellijk met een kleurstof wordt gemerkt en zo nodig van een stempel wordt voorzien, en volledig worden vernietigd:
- a) hetzij door verbranding zonder voorbehandeling;
 - b) hetzij, als de kleurstof of het stempel na de voorbehandeling nog waarneembaar is:
 - i) overeenkomstig de regelingen van de hoofdstukken I tot en met IV, VI en VII van de bijlage bij Beschikking 92/562/EEG:
 - door verbranding;
 - door medeverbranding;
 - ii) ten minste overeenkomstig de normen van bijlage I bij Beschikking 1999/534/EG van de Raad door het materiaal op een erkende stortplaats te begraven.
10. De lidstaten mogen toestaan dat van de punten 8 en 9 wordt afgeweken met het oog op verbranding of begraving van gespecificeerd risicomateriaal of van hele kadavers zonder voorafgaande kleuring, of, in voorkomend geval, zonder verwijdering van het gespecificeerd risicomateriaal onder de in artikel 3, lid 2, van Richtlijn 90/667/EEG omschreven omstandigheden, en met behulp van een methode die elk gevaar voor overdracht van een TSE uitsluit en door de bevoegde autoriteit toegestaan is en gecontroleerd wordt, met name wanneer de dieren gestorven zijn of in het kader van ziektebestrijdingsmaatregelen gedood zijn.
11. De lidstaten kunnen in voorkomend geval gespecificeerd risicomateriaal of het daarvan afgeleide materiaal voor verbranding naar een ander lidstaat vervoeren volgens de voorwaarden van artikel 4, lid 2, van Beschikking 97/735/EG van de Commissie.

Dit punt kan op verzoek van een lidstaat gewijzigd worden om het vervoer van gespecificeerd risicomateriaal of daarvan afgeleid materiaal voor verbranding naar een derde land toe te staan en de voorwaarden voor die uitvoer vast te stellen.

B. Statistische studies

De in artikel 22 bedoelde statistische studie betreft de in Bijlage III, Hoofdstuk A, deel I, punt 1, onder 1.1 en 1.2, bedoelde dieren.

Deze bepaling, die gedurende een jaar van toepassing is, kan op grond van de in de eerste zes maanden opgedane ervaring worden herzien.

**RICHTLIJN 2001/10/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 22 mei 2001
tot wijziging van Richtlijn 91/68/EEG van de Raad wat scrapie betreft**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedures van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De veterinairerechtelijke voorschriften betreffende scrapie, die gelden voor het in de handel brengen van dieren, zijn vastgesteld bij Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten ⁽⁴⁾.
- (2) De Commissie is in het bezit gesteld van nieuwe wetenschappelijke adviezen, met name van de Wetenschappelijke Stuurgroep, inzake diverse aspecten van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's); de in Richtlijn 91/68/EEG vastgelegde regels moeten worden getoetst in het licht van die adviezen.
- (3) Er moeten voorschriften worden vastgesteld voor alle met TSE's verband houdende aangelegenheden; die voorschriften dienen voor de productie en het in de handel brengen van levende dieren en van producten van dierlijke oorspong te gelden zoals vermeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie van, controle op en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën ⁽⁵⁾.
- (4) De onderhavige richtlijn belangt de volksgezondheid rechtstreeks aan en is relevant voor de werking van de interne markt; het is derhalve passend artikel 152, lid 4, van het Verdrag als rechtsgrondslag te nemen voor de vaststelling van voorschriften ter voorkoming en bestrijding van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën.
- (5) Richtlijn 91/68/EEG dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/68/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 2, lid 7, wordt „genoemd in bijlage B, rubrieken I en II”, vervangen door „genoemd in bijlage B, rubriek I”;
2. artikel 6, punt b), wordt geschrapt;
3. in artikel 7, lid 1, wordt „in bijlage B, rubrieken II en III, opgenomen”, vervangen door „in bijlage B, rubriek III, opgenomen”;
4. in artikel 8, lid 1, wordt „in bijlage B, rubrieken II en III, opgenomen”, vervangen door „in bijlage B, rubriek III, opgenomen”;
5. rubriek II van bijlage B wordt geschrapt.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 30 juni 2001 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 juli 2001.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 mei 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

M. WINBERG

⁽¹⁾ PB C 45 van 19.2.1999, blz. 33.

⁽²⁾ PB C 258 van 10.9.1999, blz. 19.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 16 februari 2000 (PB C 339 van 29.11.2000, blz. 128) en besluit van de Raad van 12 februari 2001.

⁽⁴⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/953/EG van de Commissie (PB L 371 van 31.12.1994, blz. 14).

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.